

קובץ הסכימות ומכתבים

חלק א

רשימת הרבנים גאוני וצדיקי הדור, אנשי הכנסת הגדולה, בישיבה של מעלה, עמודי העולם, ראשי סנהדראות, אשר כל בית ישראל נשען עליהם, וכগַּחֲלִי אֲשֶׁר דָּבְרֵיהֶם, אשר הסכימו ונחתנו מהודם. על הספרים שנתחברו ויצאו לאור ע"י הרהגה"צ מוהר"ר שלום יהודה גראס כ"ק אדרמור"ר שליט"א מהאלמין רב דקהל "מגן שאול" ור"מ בישיבה וככולל "בית ישעיה" "מכון להוראה בשחיתות ובדיוקות ונשיא של " המכון להוצאת ספרי יהדות וישראל"

תשכ"ח — תשמ"ז

בשער

מכתבי ברכה והסכמה מגאוני הדור חכמי ושרי הتورה וכן מתלמידי חכמים ושוחרי תורה המדברים בשבח "הועדר" שהוקם לעורר הרבים בדייני שחיטה הנזנחים ובמכשולות הגדולות העצומות המתרחשים בזמננו כהיום ממש בכל העולם כולו, וממנו יראו מה לתקן והאיך לתקן ולסדר שחיטה בסדר נכון על צד יותר טוב שיהי הכתב "למהדרין מן המהדרין" הולמתו באמח ולא כאשר נהוג בעזה"ר שככל קצב או מאן דהו לוקח לו רב או מו"ץ אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו וחושב שככל שעבדו ותוואר רב המכשירليلך לבית המתבחים ולראות אם השוחטים הם יהודים, ואם הבהמות והעופות הם ממינים הטהורים, ועל הסגנים סומך על מה שהשוחט מביא לביתו, ואיןו יודע המכשולות בשחיטה, והבעה"ב משלם לו משכורתו פעם לחודש, ובשכר זאת נוטן לו חתימתו הנកראת "כשר למהדרין מן המהדרין" תחת השגחת רב פלוני ופלוני (ויתר ביפור עיין בפנים החיבור) וד"ל. ה' ישפט שלוי ורב טוב לכל הרבנים גאוני וצדיק זמננו להם ולכל בני ביתם ולכל הנלוים אליהם לօירות וגעריות.

קורבץ

הסכנות ומכתבים

הסכנות ומכתבי עיידוד שנדפסו בשוו"ת „זבחו זבחיך לך“ ובספר „נפש ישעיה“ ב' חלקים ובكونטראס „מנחת יהודה“ ח"ז מספרי „נפש ישעיה“ על מאכלות אסורות, ועוד.

מגאוני וצדיקי וקדושים הדור, אנשי הכנסת הגדולה, בישיבה של מעלה, עמודי העולם, ראשי סנהדראות, אשר כל בית ישראל נשען עליהם, וכגחלי אש דבריהם, ואלה שמותיהם:

(ע"פ א"ב)

רב אליהו זלאטניק צוקוללה"

רב וחבר הבוד"ץ של העדה החרדית בירושלים עיה"ק

— א —

אליהו זלאטניק

רב וחבר הבוד"ץ של העדה החרדית בירושלים

ב"ה, חדש הרחמים והסליחות ב"א אלול תשל"ג

לכבוד ירידיו הרה"ח המופלג בתורה ויראת שמים טהורה מוה"ר שלום יורא גראס שליט"א.

אחרשה"ט באה"ר

לפניהם יהו ימים קבלתי אחות מכתבו ובו בקשני לשים עין על ספרו נפש ישעיה אשר הוציא לאור לחוק את היחס של מאכל כשר והספר אין אליו – וב%;">עכבר אליו יראה ימים קבלתי אחות ספרו הנחמור והנעימים ונחנתי פאר – אף שיגען ומצוא ברי מרתו לאסוף בעמר גורנה בעניין אישור מאכלות אסורות. ובאשר שבספרי פרי אל"י ח"ג שוויה נמצוא בדבריו אגדה מאחר בענין מאכלות אסורות – אני נזון לו רשות להעתיק את כל המאמר הנקרה – להזהר ממאכלות אסורות ואני אשלח לו בזמנם הקרוב את ספרי בע"ה.

בענין מה שambilיא אם מותר לומר שהחיינו ביום הספרה – שבח להביא מה שambilיא המשנה ברורה בשם אמר מרבי בסימן תצג סק"ב וויל"ז אם נורמן לו היה ענן שציריך לברך עליו שהחיינו יברך עכ"ל ובעשר הצוין סק"ב אמר מרדי עכ"ל.

אני מברך אותו שימושך בדריך והלעשות לטהר את בית ישראל ממשך מאכל איסור ובזה יתגדרו הכנים והבננות בקרושה וטהרה ונוכה ע"ז זה בקרוב בבייאת משיח צדקנו ורוח הטומאה חעbor מעל הארץ בב"א.

הברוך למען בכור התורה ומברך אותו בכתיבת וחיתינה טובה ובשנת גאותה וושועה.

ידייו הנאמן
אל"י זלאטניק

יאירו עיניהם וישמחו בראותם השמות הבדולחים בלשוניהם
ושמותיהם על הלעביל ושם א גרים – וראיתי שידידי המחבר
בן גודלי ישראל זצ"ל ...

והי בה חיים וברכה שלום ע"ע לכלנו כי"ר.
חזקי פיבל רוזנברג

רצופה סיוע להרפסת הקונטראט

— ८ —

יוסף גריינואולד

רב דקהל «קהילת יעקב» מפאפאי
660 בעדפארד עזענינו
ברוקלין, נ.י.

ב"ה

הנה האברך החסיד המופלג בתורה וו"ש וכו' בש"ת מו"ה שלום יודא
גראם נ", חכיא לפני קונטרס לקיטי מובה והתעוורות על דבר
שמיריה ממאלות אסורת אשר ליקט מפפני גאנזים וקדושים, ובקשיינו
לכתחוב איזה שורות על טוב ההבר, ואמרתי לעישות רצונן, וראייתי כי
טוב עשה בעמיו, כי בו פניות יקרים המעוררים את הלב וראויים
להעלות בדפוס לזכות כחם את הרבים, ע"ב גם ידי תבונן עמו אף
זרועי תאצננו.

ובאות ע"ה פה ברוקלין ל"ז לטב"י תשכ"ה לפ"ק,

הק' **יוסף גריינואולד**

— ९ —

לייזהך גריינואולד

רב דקהל ערוגת הבשפט
ברוקלין, ניו יורק

הנה האברך המופלג בתוי"ש זתק וחפיד מו"ה שלום יודא גראם נ"
יצא ללקוט אמרות מפפרי מיסר בענין והירוח ממאלות
אסורות, וסבירא כמה מעשיות מצדייק אמת בענין זה, לראות עד כמה
אריכים ליזהך שלא יבא לפיו דבר שיש בו חשש איסור, אפיי איסור

— १ —

הכמתה בבית דין צדק רהערה הזרדית בעיה"ק ירושלים ת"ז

ד' איר תשכ"ח "השלוביזלזה" לפ"ק
הרחה"ה הנכבד הרב שלום יהודה היין בהרחה"ה מוה"ר ישעיה
ואב גראם ז", ליקוט נאה במקורות נאמנים מתורה שבכתב ושבע"פ
ומדרשי חז"ל: מספריו יראים והסידורים אזהרות והנהגות טובות על דבר
זהו הירחות והשכירה טמאלוות אסורות והומר האיסור ר"ל. ואשר שמו
יבונה "נפש ישעיה". ע"כ אמינה לפועל טבא ישור, ומזהו לסייעו
לדבר נשבג זה שיש בו מטעים זוכוי הרבים שנдол שברן מאד, להצליל
את בניי ממכשוליך ה". וזהו לטהר מטעיים אותו, ויתברכו כל
העיסוקים והטביעים וזהו זכות הרבים תלוי בהם, ונזהה לאристוון
שעתיד הקב"ה לעשות כל מה שלא יכשל במאכ"א, ולכיאת גואל
צדך במחאה ביטנו אמן.

הבו"ח לכבוד התורה והמצוות,

**דוד תלוי יונגריו
ישראל יצחק תלוי דיזמאן**

— २ —

**חזקי פיבל רוזנברג
מלפנים אברך"ק רעבעצין
רב דקהל אגדות אוזוב
ברוקלין, נ.י.**

בSID, ג' וישב י"ט כסלו תשל"ח לפ"ק
שוכט"ס למע"כ המחבר קוונט. מנוחת יהודה ... בא לידי עוד
לפניהם חדשים ... מסרתיו לידי נכדי הב' החשוב נ"י ... והרבה
שנים הייתה לי רב ומנהיג בקי"ק הני"ל ... המאכלות בקופסאות
הנעשים בתבי חרושת של יהודים ואינם יהודים אינם באים על
שלחני ולא על שולחן השומעים בקולו ... וע"י הקונטראטים

חָס לְיִשְׂרָאֵל אַיּוֹ בְּעֻזּוֹנֶד עֲרֵעַ פְּרִשְׁיוֹת

מִיר הַאֲבָעָן גַּעֲרוֹקָפּ רַעַם בְּאַרְמְנֶעָן

חָס לְיִשְׂרָאֵל

מיט אלע מפֿדים אויפּ עכְּרִי טִוְּטִישׁ, חַנְקָה, טְשְׁנָיוֹת, גְּמָרָה, סּוּסָּר, הַלְּכָה,
אלען אַיכְּבָּרִיעַצְּטָ אַוְּפּ אַלְיכְּטָעָן אַידְּשָׁע שְׁפָרָאָר, מיט שְׁיַעַן לִיכְּטִיגְּעָן
און קלארען דָּרוֹק

זום באקעמען אַל יעדער ערשה אין אַבְּאוֹנְדָּעָן בְּאַמְּה, מיט הייכְּעָן דָּעַקְלָעָן, שְׁטָאָרָק גַּעֲנוֹנְדָּעָן, צו ערמְגִילְכְּעָן
מיט זיך צו פְּרָעָן אוֹרָזָן: עַג צו דָּעָר אַרְכָּבָע אַזְּהָן, כִּי צו קַעַגְעָן מְקִים זַיִן בְּשַׁבְּתָן בְּבִיתָן וּבְלְכָה בְּדָרָךְ
צו באקעמען פָּאָר אַל שְׁטוֹינְגָּנָּר בְּלִיגְעָן פְּרָיוֹן 75 פָּעַנְט אַסְּפָר

אוֹפּ גָּאנְזָן תּוֹרָה אַין צָעָן פְּרָאָכְטְּפָוּלָעָן דָּעָ לְוקָם בְּעַנְדָּעָר
פָּאָר אַבְּלִיגְעָן פְּרָיוֹן בְּיַי

EMUNAH PUBLISHING COMPANY

171 TAYLOR ST., BROOKLYN, N. Y. 11211

Tel. 388-8812

גְּתַתְּבָה הַמְּלָצָה מִהְגָּהָא אַבְּדָה מִשְׁאָרָמָא שְׁלִיטָטָא

מלופנים זאת בְּיַיְלָל בְּדָרוֹתָן הַקּוֹמוֹנִים וּבִימָן אַבְּוֹתָינוּ זַיִעָן, אֲשֶׁר כֵּל אַוְּיָא בֵּין תְּהִי בֵּין איש המונִי
הַשְׁתָּלוּ לְהַשְׁלִים חָקָבָבָל יוֹם וָיָּוָם בְּסָ' חָק לְיִשְׂרָאֵל חָק וְלֹא יַעֲבֹר, וּכְנַטְּגָה הַזְּדִיקִים הַקּוֹשְׁתִּים מִרוֹן
דוֹר כִּיּוֹעַ, וּמִקּוֹרְחַזְגָּן מִמְּקוֹם קְדוּשָׁעַלְיָוָן, יְסָדוּ וְתַקְרַבְוּ אִישׁ דָּאַלְקִי קָדוֹשָׁקְשִׁים מִרוֹן רְבִנָּוָהָאָרְיוֹן
לְלִמְדָה בְּכָל יוֹם וַיָּמֵן כָּדָר הַוָּתָּה בְּגִיאָה וּמִכּוֹבִים, מְשָׁנָה, תְּלָמוֹת, זַוְּהַיָּק, בְּמַבָּאָר בְּשַׁעַר הַמִּצְוֹת פָּיָ
וְאַתְּחָנָן (דָּף מַנְיָה) עַיִּישָׁ. וְאַחֲרָיו כִּמְגַהָּהָא אִישׁ הַאֲלִיקָם מִרוֹן הַחִדְיָה אַלְלָהָה, וּהַוְּסִיף מִלְּוֹאָם לְסִדר הַגִּילָּל,
לְלִמְדָה בְּכָל יוֹם עַגְגִּי בְּסָר וְדִינָם מְלֻקְטָמִים מְאַרְכָּבָה חָלְקִי הַשְׁוֹעָעָה וְהַרְמָבָּס זַיִל כָּרִי לְצָאת גַּם דִּי חַבְתָּ
לְלִמְדָה הַלְּבָה, עַד אַבְּאָת וְזַיִל כָּל הַשְׁוֹנָה הַלְּבָה בְּכָל יוֹם בָּה, וְעַגְגִּי בְּשַׁועַע (סִיְלָהָח) זַיִל אַל הַשְׁלִים חָק
הַקְּבָעָן לוֹ בְּיוֹם, יְשִׁיבָה בְּלִילָה מִיד. וְעַגְגִּי בְּתַחַתְּשָׁוָה (יְרִיד סִיְרָמִי) בְּשַׁמְּשָׁנָה חַכְמִים דָּעַתְוּ נַסְתָּה
וּמִיעָלִים, וּרְזָחָה לְהַדְפִּים וּבְקִשׁ מִמְּנִי לְזִהְנָן הַסְּכָמָה, וּבְאַמְתָּה דְּכָרִים
הַלְּלוּ אַיִּנס צָרִיכִים לְהַכְּמָתָה, בְּפָרְטָה שְׁהָמָה עַפְיָן רָוב דְּכָרִים מִקְהָזָבִי
עַלְיוֹנִים, שֶׁכָּל דְּבָרִיהָה הַמָּה גַּזְבִּי תּוֹרָה, וּבְעַת הַזָּהָר מִצּוֹת עַשְ׈ה שְׁהָזָמָן
גְּרָמָה, שְׁעָזָי הַטְּרוֹדוֹת הַגְּדוֹלִים שְׁבָעַלִי בְּתִים הַמָּה טְרוֹדוֹת בְּמִדְינוֹת
אַלְוּ כָּל יְמִיהם, עַיִּזְוָן מְבָקְשִׁים לְבָל דָּבָר לְחוֹזֶת מִזְרָחָה הַיְתָר, וּהַמְּכָשָׁל
גָּדוֹל עד מָאָד בְּעַיְיָה בְּעַנְיִנִים אַלְוּ זְהָבָא לְטָבָא פּוֹתָהֵן לוּ חַזְזָן, עַבְדָּי
בְּזָבוֹבָה גְּדוֹלָה עַשְ׈ה בָּזָה לְעַשְׂוֹת רְצִין יְזִרְנוֹן, לְסִיעַע לְבָל הַבָּא לְתָהָר
לְהַזְּהָבָה נִסְמָךְ הוּא מַהְמַסְיָעִין, כִּידְעֹעַ חֲפִי שְׁלַחְחָה קְרִירָה מְרוֹיָי מְלוֹבָלִין
וְצְלָלָה עַזְזָן, וּבְכָהָה שְׁהָבָנָה שֶׁבָּל אַוְיָא צָרִיךְ לְסִיעַע עַזְזָן, וּשְׁכָרָיו
גָּדוֹל טְמָעָן הַכְּרָבָות וּהַיְשָׁעוֹת.

שְׁמַנוּ הַכְּמִים זַיִל מִהְמַת הַשְׁשָׁ שְׁנָרָה לְעַיְנָנוּ הַשְׁשָׁ רְחֹוק, מַטְמַטָּה
שְׁחַמְמָנוּ זַיִל אֲסָרוּ אַוְתָהָה אֲסָדָר כְּמוֹ אַיסָּור דָּאַוְרִיתָא, וְהַוָּא
בְּשַׁטְמָתָה אֶת לְבָבוֹ וּמְתוֹהָה, וּבְכִירָה גְּזָרָה עַד שְׁנָכְשָׁל חַזְזָן
בְּאַיסְטוּרִים חַמְרוּרִים, וּוּעַן שְׁהָוָא תְּוּילָה גְּדוֹלָה לְזִכְוֹת אֶת הַרְבִּים עַבְדִּים
רָאוּי וּנְבָנָן לְהַחְזָק בְּיַדְךָ הַאֲבָרָךְ הַנְּגָן.

בָּאַעַה חַבְבָּה בְּיַיְזָן לְעַמְרָת תְּשִׁבְבָּחָה לְפָ"ק,

הַקְּ, לְוִי יְצָחָק גְּרִינְזּוֹאַלְד

— ר —

נְפָתְלִי הַוִּרְצָקָא הַעֲנִיג

אַבְּדָקָק שָׁאָרָמָא יְצִיּוֹן
בְּרוּקְלָיָן, נְיוֹ אַיָּרָק

בְּהִ

בָּאַ לְפָנֵי הַאֲבָרָךְ הַרְהָהָאָה הַזְּהָבָה וּבְזָוִי כְּשַׁתְּמָתָה מַוְּהָה שְׁלִיטָטָא
יְוָדָא גְּרָאָס נְגִיָּי, וְהַכְּבָא לְפָנֵי לְקֹוּטִים נְאִיָּס מְדָבְרִי רְבּוֹתִינוֹ הַקְּ/
הַלְּבָוֹת וְדָבְרִי מְסָבֵר בְּעַנְיִנִי מְאַכְלִים, שְׁמָרוֹת נְחִזְוֹת וְאוֹהָרוֹת נְחִזְוֹת
וּמְיַעַלִים, וּרְזָחָה לְהַדְפִּים וּבְקִשׁ מִמְּנִי לְזִהְנָן הַסְּכָמָה, וּבְאַמְתָּה דְּכָרִים
הַלְּלוּ אַיִּנס צָרִיכִים לְהַכְּמָתָה, בְּפָרְטָה שְׁהָמָה עַפְיָן רָוב דְּכָרִים מִקְהָזָבִי
עַלְיוֹנִים, שֶׁכָּל דְּבָרִיהָה הַמָּה גַּזְבִּי תּוֹרָה, וּבְעַת הַזָּהָר מִצּוֹת עַשְ׈ה שְׁהָזָמָן
גְּרָמָה, שְׁעָזָי הַטְּרוֹדוֹת הַגְּדוֹלִים שְׁבָעַלִי בְּתִים הַמָּה טְרוֹדוֹת בְּמִדְינוֹת
אַלְוּ כָּל יְמִיהם, עַיִּזְוָן מְבָקְשִׁים לְבָל דָּבָר לְחוֹזֶת מִזְרָחָה הַיְתָר, וּהַמְּכָשָׁל
גָּדוֹל עד מָאָד בְּעַיְיָה בְּעַנְיִנִים אַלְוּ זְהָבָא לְטָבָא פּוֹתָהֵן לוּ חַזְזָן, עַבְדָּי
בְּזָבוֹבָה גְּדוֹלָה עַשְ׈ה בָּזָה לְעַשְׂוֹת רְצִין יְזִרְנוֹן, לְסִיעַע לְבָל הַבָּא לְתָהָר
לְהַזְּהָבָה נִסְמָךְ הוּא מַהְמַסְיָעִין, כִּידְעֹעַ חֲפִי שְׁלַחְחָה קְרִירָה מְרוֹיָי מְלוֹבָלִין
וְצְלָלָה עַזְזָן, וּבְכָהָה שְׁהָבָנָה שֶׁבָּל אַוְיָא צָרִיךְ לְסִיעַע עַזְזָן, וּשְׁכָרָיו
גָּדוֹל טְמָעָן הַכְּרָבָות וּהַיְשָׁעוֹת.

כוֹחַ לְכָבֹוד הַתּוֹרָה וּהַתָּהָרָה יוֹם בְּיַיְזָן וּוְיִשְׁכַּתְמָתָה
לְזָוּן לְמַבְּבָי הַתְּשִׁבְבָּחָה הַזְּהָבָה פְּהָ

הַקְּ, נְפָתְלִי הַוִּרְצָקָא הַעֲנִיג

— ח —
שםחה בונם נרינגבערגען
מ. ראנד ק"ק פרענברג י"א

בעהשי"ת

בעוחית

אף שניי מונע את עצמי מלכע בטליות בענ"ס ספרים היוצאים לאור, אך ספר זה "ואמרו אמן", כבר יצא לאור לפני כמה שנים בתוכמת נדווי ישראלי שבדור ההוא ויל. ועתה רוזה האברך מתלטידי ישכתיינו מה"ר שלום יודא גראבס נ"י להדפסו מחדש, וכןrai עושה טוב בעמו כי הוא מלא יראת שמים לעודר בני ישראל על גודל העניין של עניית אמן. והספר בודאי יעשה רישוס בכל כל מאמין אמרתי. וכאשר נדפס נ"כ בלשון יידיש אשר יבינו נשים וקטנים, ישירוש בכלכם עיקרי האמונה (וגם הספרי טעויות הנדפסים כאן יעוררו את הקרים ליראה אמתית), כי יודיעו אנו אשר "אמן" הוא מעורר את הקשר אמיתי שככל נשחת ישראל לאכינו שכשיטים ית' להאמין באמונה שליטה בכל מה שטסרו לנו בחכמי ישראל קדושים, ועל ידי זה להתדבק באמונה אומן לחותמו של הקב"ה שהוא אמת, להאמין בכך של טאה ברבות ועניית אמן (כי אמת עס טאה הוא בני ישראל). ועל ידי זה אנו טערורים שהוא ית' יקיים לנו מה שאמר לנאמן כיתו שלנו יודיע סדת אמתות של, כדאיתא ברש"י ריש וארא, אשר עדין לא יכינו לויה בשילומות, רק נוכה בקרוב בבייתנו נאלו במחאה ביטינו אמן.

ברוקלין, ח"י סיון תשכ"ה לפ"ק

חכ' שמעון ישראל פאווען
אב"ד דק"ק שאפראן

— יא —

רב אברהם יצחק קאהן שליט"א

ב"ק אדרמו"ר שליט"א משומר אמונים בירושלים עיה"ק

ב"ה
לכבוד הרה"ג ירא וחרד לדבר ה' זוכה ומזכה את הרבינו
ווע"ח כשי"ת מורה שלו יודא גראס שליט"א. לנכוון קבלתי...
שכונתו בהזאת לזכות את הרבנים להשمر ממאכליות אסורת...
ויזכה תמיד לזכות את הרבנים ואחות הרבנים יהיו תלוי בו.
הכ"ז הדשתה

רב אברהם יצחק קאהן

— ח —

שםחה בונם נרינגבערגען
מ. ראנד ק"ק פרענברג י"א

מפני בקש "שלום" ב"יהודה" ועוד לקרא ה"ה האברך במשמעו
ומדרשו החוויב טובא החסיד בש"ת מה"ר שלום יהודה גראפס
נ"י להבביכים על פעולתו פעלית אבת אשד ליקט וקיין דברי הכתובים
גאנטי קדאי ובתראי וו"ע בעין העייד ברומו של עילם להויתנו נהירות
במאכליות וטשאות כלל להלבד ה"ז בראשת הס"א בפרט בעת הזאת
ובמדינה קשה זו אשר סבב רוחפת וצרים אנו ס"ד וחותמות יתרה
לבב להכשיל בט"א המטהאות את הנפש ר"ל.

אך הקשה לשאול. מפני כי מי אובי להיות שר המטבחים ולעמד
במקומות גהילים ועוד כי דבר שפתה אך למחר כי בדור ישנס ה"ז
הביבות ודבורי שבת מגהולי דורנו נ"י, אשר בו מספרים תhalbתו
ותפארתו איך שבוב עשה בעטיו בעינא פקיה לאלקיט שושנים להיות
אחדים ביד ב"א ולא באתי בזוז רק לברכו בברכת הדיוות שיזכהו ד'
לובות את ישראל ולהרחב גבוליה הקדושה והטהרה בישראל ולאפרושים
רביכים מאיבזרה. ויהי הלקוי עטן, בזוכות זה תתקרכ נאולתנו ופדות
נפשינו" ונובה מחרה לרנלי מבשר משכיעו "שלום" על הרי "יהודה"
יערבה לד' מנהת "יהודה" מנהת "ש"ז" — בבחנו"ע ז בב"א.

חכ' שםחה בונם נרינגבערגען

שםעהן ישראל פאווען

אב"ד דק"ק שאפראן י"א
בעט בברוקלין י"ז

ב"ה. כבוד אהובי הרבני החסיד כמ"ה שלום יודא גראס שליט"א.
בונדי הוא מני גוזלה עד אין לשער לאפרושי פאייסרא ולהראות
ההשיבות טנוילו הדשים לבקרים בכל מני טאל ומשתה,
ואס תובח לפועל אפייה אצל אחד שיפחוד להוית ה"ז נ בשל במאכליות
אכורות אשרו הלאן.

חכ' שמעון ישראל פאווען

הרברט מאיר איזראעל
אבד"ק הוניאר
1849 - 50 Street
Brooklyn, N.Y. 11204

הן ה' למדראח עיני קוונטרס מנהת יהודה לרדרי הרב הגדרול המצוין, זוכה ומזוכה את הרביבים, מוש' בהורי חורב טובא וכור מותה'ר שלום יהודה גראטש שליטא הרב רקלל מגן שאול פק'ק ברוקלון תצע'ן, אצל בדוררי הלבות ואזהרות בעניני מאכלי אסורת, שבכר יצע טבעו בעולם כספרו הכהיר נפש ישע', שעשה בו גודלות ונצחורה להרחק את בני קדושים מאכלי פיגולים. הפוגמים את הנפש במאמרים ויל' העיפ' ונמטחים בהם, ובטעמם בס', וכפרט כמה שהאריך להרחק את הקטנים, מחלב עכוז'ס ומהוחזרת סימילאך' שמאליכים בהם אח הקטנים, והוא דוע מה שדרשו חז'יל (מס' סוטה דף ייב ע"ב)עה'פ' את מי ירצה דעה' וגנו' לגמול' חלב ולהעתיקו שריף (ישע'י' ביה', ט) לענן מנקת עכו'ס שאסור לפטס כה את תניוקה. וכן קייל לדלהבה בשוע' יוז'ר סי' פ"א סע' ייז' ברמיא' ושי'ר שם, כי חלב גוי' מפטס את הל'. ייז'קו לי בזונתו, ומה'ת' כי בתשבי בית יהודה חוויר' סי' קפ'ז סק'יא, ועי' מש'ב' ביה מרכן הנואן חת'ס צמא, ואב' באיסור דרבנן יש' לזרה' ובמ'ש הפריח' סי' קפ'ז סק'יא. ומי'ה דאפי' לקטן בן יומו אסור להאכלו חלב צארו'ה סי' פ"ג) והחו' שומ' קמא (ח'א סי' ייז') והשיך' והפריח' שם סי' פ"א כי' דאפי' במקום' חול' טאב'יס אסור להאכלו חלב טמא (וכתוב שמחמתם כי' במנונו אלו אין נהחרין בות). רוב ננים יוצאים לחרבות רעה', והמה עוי' פניות שבדור, עי'ר, ומה'גני' אן אכחדרי' כדור פרוץ'ה, דחצוף' כל' האי' ויד'ל' צש'ב' משב'ב דרבנים אסורים מה'ת', עיין' שנהורחים מלפעטס פוגילים יעדמו להם בגולדותם שייבו'ו לזרה'ה, וכודאמר דהנ'ת החוץ התנ'ן (מס' חולין דף ייד ע"ב) חמין' שמן שסטכני' אמי' בילדות'הן ען' עמדו' לי בעה'ן'ות. ואמרתו' בס'ר, דהנ'ת החרעת התנ'ן החרעת'ה היא לען' בריאות גנו'ו' במכואר' במשנה ובגמ' שבת דף קל'יד' זב' מרכחין' את הקטן וכור' משא'ב' הסיפה' בשמן, לה' רך שם' רפואה על המבה' המשא'ב' בכראו'ין החרעתה. זב' חמין' ושםן וכור' שלא רך שטמרה' עלי' דברים החמורים שהוו'ו ליז'ור'ם בהם בעין' החרעתה חמין'. אלא אב' ואותם רבנים שאונים אסורים בהחלה', והוהירות בהם אין דברחות. במשל הסיפה' בשמן, זב' היה'ה נזהרת כי' בילדות'הן, ען' עמו' לי' בעת' קונתי', ושמעתו' בשם צדיק' צדורותס א' בהא דאסרי' (מס' ברבות רף' מ"ח ע"א) בזען' בזען' מקטפי' ודייע', שהוא מל' קט'ו. פ' שרע' עי'י מס' עיז' רף' ליה' ע"ב לענן' בגבינה עכו'ס' שאסורה' מחמת' שמעמידין אותה בשדר' של ערלה עי'יש' בצל' הרגם' שט' קטפ' רגיאז. זב' בזען' בזען' עמו', ולפעלא טבא אמריא' ישיר בחו', כי' בקיוב'ז והעשה פעול'ם לתורה, הדיב'ות אה' הרביבים. ואני תפלה שחפץ' ה' בירוי' צליחה. וחוכות הרביבים תלוי' בו, ובודאי כי' מצוח' גדרולה להטפל' לעשי' מצוח' בירוי' בכל' מה' דאפשר', וכוכותה והנבה' כבמקרה' הנפיקות' וורייחת או'ר

הרשכון אברהם מאיר איזראעל
אברהם הוניאר
וועשיך לס' להבריל בין הטמא ובין הטהור,
יריב למיטומנייס תשלאז' לפיק.

ג'. היה שמעה יבש בטהר מטהר באהר פאך שאמד כפומבי שיש להתייר אישור ררבנן לפנים נט אה הקטנים של הגענו תזכיר: אין גון מושם טמיטות הלב אמרתו להעריך את כל המועזיות על ברכות גב'.

הרבות אברהם מאיר איזראעל
אבד"ק הוניאד

תשל"ה לפ"ק ברוקלין חצ"ג.

הזהה"ש וכט"ס לכל יידי הרה"ג המופל בגפהל גת נבוגים. קנקן חדש מישן. ספרא וסיפא וכורו מוה"ר שלוי יהודא גראס שיליט"א. אחדשה"ט וש"ת אחמול החזרתי למעכ"ח נ"י במעטף מיוחד את הגליון קוו' "גדולי יהודה" על הל' ציצית ו"מוחח שלוי" על הל' מזווה וקדושת ברכות.

הרב אברהם מאיר איזראעל

אבר"ק הוניאד תע"ו

חופ"ק ברוקלין תע"ו

מח"ס אמרי אברהם עה"ת

ויליקוט המאירי על הש"ס וש"ס.

למראה ענייני חיבור נחמד באימרא שפира, מעשי ידי יידי
רַב הָגָדָל בְּתּוֹרָה, שׂוֹקֵד עַל דְּלַתוֹתִי תְּדִירָה, מְשֻׁנְטוּ בְּרוֹרָה וְטוֹב
מִסּוֹדֶרֶת, מְתוּבָלָת בְּלָקָח וְסַבָּרָא וּכְיוֹן הָרָב שְׁלוֹם יוֹדָא גָּרָא
שְׁלִיטָא הָרָב דְּקָהָל מְגַן שָׁאוֹל אַבְדָּקָק האלמן פָּה בְּרוּקָלִין
הצ"ו, סְפַר אֲפִיָּת הַמְצֹוֹת, עַל הַלִּי פְּסָח בְּכָל וְאֲפִיָּת הַמְצֹוֹת
בְּפָרֶט, לְהִיּוֹת מוֹסָף עַל סְפָרִיו שָׁכָבָר רָאוּ אָרוֹ, סְפַר חֲדַש יִקְרָר
וְעַלְהָ, דִּינִים מִזְהִירִים, בְּסִידּוֹר יִפְהָא מַאיִירִים כְּסִפְרִים, שָׁעָה
אַזְנִים לְהִלְכוֹת אֶלָּו בְּלִיקּוֹטִים מִמּוּבָחָרִי הַסְּפִירִים, רָאשָׁוֹנִים
וְאַחֲרָוֹנִים, וְגַם לְרָבּוֹת מִסְפֵּרִי הַמְנָגִים, לְגַאנְוִי הַתּוֹרָה
וְהַחֲסִידָות צְדִיקִים מִפּוֹרְסָמִים, מַאֲסָף לְכָל הַמְחֻנוֹת וּמִבְּרָר
עַיִינִים, דִּינִים שְׁכִיחִים וּבְלִתִּי מִצְוֹיִים, צְפָנוֹנִים וּכְמוֹסִים יִדּוּעִים
וְגַלוּיִים, עַל סְפָרָ זה כּוֹלָם יְכַתְּבוּ סְפּוּרִים וּמִנוֹנִים, וְטוֹבָה גְּדוֹלָה
עַשָּׂה בָּזָה בְּעַמּוֹן, שִׁיחָיִ לְתוּלָת גְּדוֹלָה לְכָל יְרָא שָׁמִים, נְזַהֵּר בְּהַלִּ
פְּסָח עַיִינִים חֲמֹרִים, וַיְהִי לוּ לְעַיִינִים, לְמַצָּא אֶת מְבוֹקָשׁו כְּהַרְחָ
עַיִן, דָּבָרִי אַלְקִים חַיִּים, וּכְמוֹ שְׁכַתְבָּתִי בָּזָה בְּסִ' אַוְצָר הַפְּסָח ח"א
צ"י תְּסִיבָּה סְעִי ו') מִשְׁכָּב הַבְּחֵץ ז"ל שָׁאֵין לְלַעֲגָע עַל שָׁום מְנָגָ
לּוֹמָר שָׁהָא מְנָגָ שְׁטוֹת אוֹ חֹוֹמָרָא בְּעַלְמָא, כִּי יִשׁ לְזָה סְמָךְ מִן
הַיְּרוֹשָׁלָמִי, וְאֶשְׁאָן מַשְׂמֵחַ רָאֵי בְּרוֹרָה רַק שִׁירָאֵל קְדוּשִׁים הַס
שְׁנָהָgo להחמיר עַיִינִשׁ, וּבְסִ' מִי הַשְּׁילוֹת (בְּלִיקּוֹטִי הַש"ס) כִּי בְּשָׁם
הַרְחָקָה מִהָּרָב מִפְשִׁיסָּחָא זֶצְלָ שְׁכָל הַחוֹמָרוֹת שִׁירָאֵל
מְחַמְּרִים וּנוֹהָגִים בְּפִסְחָה הַן תְּכַשִּׁיטָן לְקָדוֹשָׁה, רַמְזָ לְזָה צְוֹאָרָךְ
בְּחַרְזִים, ע"כ. וּשְׁמַעְתִּי מִסְפָּרִים מְזֻקְנִי חִסִּידִי בְּעַלְזָא, שְׁהָרָה"ק
מִהָּרָיִד רַוְקָח זֶצְלָ מִבְּעַלְזָא הִי נָוָגָכָה כְּשַׁבָּאוּ לְפָנָיו עַם שָׁאַלָּה
בְּהַלִּי חַמְץ וּמְצָה, הִי מַקְדִּים לְהַשּׁוֹאָל, יִדּוֹעָ תְּדַע שְׁחַמְץ בְּפִסְחָה
הַוָּא בְּמִשְׁהָוָה, וְהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל אָוֹכָל חַמְץ וּנוֹכְרָתָה גּוֹרָה, וְעַתָּה
שָׁאֵל שָׁאלָתָךְ, ע"כ. וַיְדַעַּ מִשְׁבָּשָׁ בְּשָׁם הַאֲרִיזָל שְׁכָל מִי שְׁנָהָר
מִמְשָׁהוּ חַמְץ בְּפִסְחָה, מִבְּטָח שְׁלָא יָבָא לִיְדִי מִכּוֹל כָּל הַשָּׁנָה,

הַאֲמָת עַיִינִשׁ, וְעַד"ז אָמְרָתִי בְּס"ד לְפִרְשָׁה אָדָר"ז פָּרָק מ' הַרוֹאָה
רַיְחָן בָּן נָוָרִי בְּחָלוֹם יִצְפָּה לִירָאת שָׁמִים, וְגַלְאוּ הַסְּפָר וְזַלְלָ לְמַצָּא פְּשָׁר דָּבָר
דָּבָר שְׁרִיבָן מִשְׁאָר גָּדוֹלִי הַמְשָׁנָה בְּעַנְנִי יִרְאָת שָׁמִים, וְיַיְלָדָה מַצְיָנוּ דָרִי יְחָנָן
בְּיַיְלָה הַיִּי מַחְמָר גָּדוֹל בְּעַנְנִי נָוָעָט, וּבְעַנְנִין וְהַלְאָה מַצְיָנוּ דָרִי יְחָנָן
בְּתִזְפָּתָה (פ"ד דָמָס בְּכָרּוֹת) בְּהַאִי עֲוֹכָדָה דְּפָרָתוֹ שְׁלַבְבָּה שְׁהָכְשִׁירָה רַיְ
עַלְיָא, וְאָמָר לְהָם רַיְיָחָן בָּן נָוָרִי, הַאֲכִילָם רַעַעַק נְבָלה,
מִילִים חֲרִיפִים אַלְוָן, בּוֹטִים כְּמִדְקוֹרֹת חֲרָב, נַגְדָּעַק רַבָּס שְׁלַבְבָּה כְּאַלְפָ
הַלְּמִידִים, וּמַגְדוֹלִי חֲכָמִי הַמְשָׁנָה, שְׁקַבְעָוּ הַלְּכָה כְּמַתוֹת, הַלְּכָה כְּרַעַעַק מַחְכָּרוֹ
(וּלְהָעֵת כָּמָה פּוֹסְקִים). אָךְ מַחְכָּרוֹ, עַיִי טּוֹזָז אָוְזָח סְקָדָעַז, וְעַד (וְגַבְיָד)
כְּנָסָוּ לְפָרָסָד, הַעֲדִיו עַלְיָוּ שְׁרַעַעַק נְכָנָס בְּשָׁלָוִי וַיַּצָּא בְּשָׁלָוִי (חַגִּיגָה יַיְד עַבְבָּ) וְאַיְ
בְּשָׁס הַאֲרִיזָל שְׁרַעַעַק הַשִּׁגְעָג שְׁעָר הַנוֹּזָן מְשֻׁעָרִי בִּינָה, וְעַל שָׁרִי יְחָנָן בְּיַיְלָה
סְלַל שְׁפָרָה זוּ שְׁהָכְשִׁירָה רַעַעַק אָסָורָה הִיא, לְאַנְשָׁא לְוּ פָנִים, וְהַרְחִיב עַזְזָבָנָה
לְהַבְּרִיאוּ עַלְיָוּ עַזְזָלִי דָוָרָוּ וְתַלְמִידִים וּבָנָוּ יְבָזָוּ לוּ עַזְזָז, אֲכִירָת לְבָוָה וְלַשְּׁמָם
שְׁבָסָמָה מִרְדָּת יִרְאָת שָׁמִים שְׁבָסָמָה, שְׁבָקָנָתָוּ לְמַדָּת הַמְּאַתָּה לְאַנְשָׁא פְּנִי
שְׁהָדָתָה מְהֻתוֹ שְׁלַבְבָּה רַיְיָחָן בָּן נָוָרִי, וְהַבָּן.
וְעַכְבָּא יְדִיכָּן עַמּוּ שִׁיפּוֹצָוּ מְעִינָתוֹ חֹוֹצָה, וְמוּבָטָחָנִי שְׁסָפָרִים אֶלְוּ יִמְצָאוּ
חַנְן וְשַׁכְלָ טָוב בְּעַנְנִי אַלְקִים וְאַדְס, לְקָרְבָּ לְכָוֹת בְּנִי יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהָם שְׁבָשָׁמִים,
לְגַדְזָרָה. וְלְבָנָות חַיל וְחוֹמָה בְּעַד פְּרָצָות בְּנִי עַמְּנִי, לְהַעֲמִיד הַדָּת עַל תָּלָה,
בְּדָרָךְ אַבְוֹתֵינוּ וּרְבָוֹתֵינוּ זֶלֶל, מַאוֹרִי דָוָר וְדָוָר, וְלְהִזְמִין מְרַכִּים מִתּוֹךְ נַחַת
וְהַרְחָבָה גְּדוֹלָה, עַד שְׁזָנָה כּוֹלָנוּ יְחִידָה לְרָאָות בִּשְׁעוֹהָה הַאֲמִתָּה בְּכִיאָת גּוֹעַז
כְּבָא".

כַּעֲתִירָת יְדִיכָּנוּ הַדָּרְשָׁנִית מְלֹונְגָה

הַקְּ אַבְרָהָם מַאִיר אַיְזָרָעָל

אַכְדָּקָה הַוּנִיאָד

ג.ב.

הַעֲרָוָתִי עַל סְפָרָו הַיִּקְרָא אַשְׁלָח לוּ אֵיָה בְּקָרְבָּ הַיִּמְמִים. כִּי לְעַזְעַז אֵין בִּידִי
לְכָדָר אַוְתָם מְפַתָּה הַפְּנָאֵי, וּמַעַכְכָּת יְדִיכָּנוּ נַיְיִ הַסְּלִיחָה.

ווקישאן, ושותחים הילדים והבשפות להבראת הנוף, אז ארך והירות לכלי לשכוה מהבראה הנפש שלא תטמא במקளות אסורה ה".ו. ולא להיות שביק הורגר ואביל איסורה, שכיוום יש ב"ה די מאכילות לרוב בחשורים יהודים לשבה, מרבנים מוחקרים גדלו תורה ויראה, וארך רק תשומת לב להקפיד לנקות את היהודי כשר וטהורה. **הדרשתי לעצמי** להאריך בדברי היוזק וברכת **למע"ת** הרח החסיד הנ"ל ה"ו, היה ולנו תלמידהבר לי, ובוудוי ומברוי אמןיא. וכל המשיעים לו לדבר נשבב וזה נעשים שותפים לעסק והשל זבוי הרבים, שבදעתנו להדפים עוד ספרים לאלו למגדר, וכל המובה את הרבים אין חטא בא על ידו, וועליהם אומור החתוב (דניאל י"ב) ומצדוקי הרבים בלבבות לע"ז (וועי י"ב ח' ע"ב דען גבאי צדקה נאמר בתום זה, **ב"ש על העושים צדקה עם הנפשות, וד"ב.**)

החותם בברכה להרחה בוקרא דאוריתא,

אברהם מ, פרידישטיין

ספרא דוויינא בעיה התורתית בעיה"ק ירושלים ת"ו
ביב"ר של פון רשבה"ג האון הקדוש והטהר
רבנו הגאנץ פ"ק אודט"ר מסאטמר שלז'יא.

ג. ב. הקונטroversים הקיימים היו לבראה ענייני הנאניכים הצדיקים שרוי התורה הביד"צ שליט"א, ומהן לדורותנו עוסק בוועדי הרבים, ודצ"ב דבר הסכמתם.*.

* לעיל הסכמה ראשונה.

— ט —

אברהם יצחק הופמן קרית שומרי אמונים ירושלים

אל כבוד הרה"ג המפני לשם ולתלה איש האשלות וכו' לוחם מלחתת ה' במס' נ... מח"ס נפש ישעי ועוד... כ"ק שת' ר' שלוי יודא גראס שליט"א.

ברכת שלומים למר ולתורתו...

שמעתי זהה זמן כבר שיצא לאור ספרו החשוב מנחת יהודה על עניין חומר האיסור של חלב עכו"ם וסימילא"ק הנפרץ בחו"ל וג"כ בא"י ונא ונא שישלח לי תיכף ספר זה בדואר אוויר ורכ"פ

ובזה יובן מש"כ בס' דבש לפי שם המקובלים ז"ל דכל עבירה שהאדם עושה בחג הפסח עשו גם גדול יותר מאשר הימים. ע"כ. דעת מה שאינו נזהר כראוי בענייני פסח מביא עצמו לידי מכשול עבירה ח"ז בכל השנה, משא"כ כשפוגם בעבירה בשאר הימים, והנה דרשו ח"ל עה"פ (שמות י"ב י"ז) ושמرتם את המצוות וגו' את המצוות אלא את המצוות, שמצוות ההא לידך אל תחמייננה. וקרינן את המצוות כמוו את המצוות, דהא בהא תלינו. שע"י שישמר את המצוות וההלכות התלוויות בה, בחג הפסח, יזכה להשמר ולהזהר במצוות כל השנה כולה, והבן. ותקותני חזקה כי תפשי התורה ושוחרי ישישו לקרהתו. ויגלו בו בני ציון המזוניים בהלכה, וכל בגין עם תלמיד יאמר השליתא ימשיך בעזהיות לזכות הרבים בחיבוריו הנעים, עד אשר נזכה במהרה לעלות ציונה ברגנים, ונaccel שם מן הזבחים ומון הפסחים. בב"א.

כעתה ידידו הדוש"ת מלונ"ח

הק' אברהם מאיר איזראעל

אבד"ק הוניאד

ה' לאלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם,

תשלה' לפ"ק ברוקלן תצ"ג.

— טו —

דברי ברכה וחיווק

אמירה נעימה בתיבה יהיבה למע"כ ידידי איש מהיר במלאתנו מלאתהקדש צורבא מרבען גברא יקורא, דין רפיש מדבית אבא הדים ואנשי-מעשה, הגלחב לכל דבר שבקוזחה ויזבי הרבים, ה"ה הרב החסיד המצוין בתווור"ש טהורה הר"ר שלום יהודה גראט שליט"א, שנתעورد ברגשי לבו, וגע בנאניות ומצא כדי מידתו ליקשתי בתר ליקשתי, ובמר היופיש מניר ממאותות דברי הבטנו ז"ל, להרשות הצמאים להש��ותם מפי הדעת (רמב"ס שלחי מקוואות) לבב יפאנס דעתם ממאכילות אסורה ומפרקאות המטמטמים הטוח הנשמה והלב, וזה שעניינו לדבר עם השכינה אל ינק מן התמאה ה"ג.

ובעת בדעתו לאדריא אידרא פרי עטלו לזכות הרבים וקרא שמו "נפש ישעי" שכשמו בן הוא ישועה לנפש, ובפרט גדול התועלת בארצית אישר בהן געשה כהיתר עין הנסיעות למראקות להבראה,

— יט —

אהרן יודא מסקאוויטש
לונדון

בס"ד

שוכט"ס אמע"כ הרה"ג וכור' וכור', שלום יודא גראס שליט"א
חדשה"ט, קיבלתי קוונטרסו "מנחת יהודה" על חומר איסור
חלב עכו"ם וסימילאך ...
ונא לשלוח לי ספרנו נפש ישע"ז חלקים כי אין לי עדין ספר
זה וקבלו באחבה ...
ובזה אסיים ויזכה להמשיך עבודתו עובדת הקודש, ונכח
לביאג"ץ בב"א.

כ"ד ידידו הדוש"ת בלונ"ח

הק' אהרן יודא מסקאוויטש
לונדון

— כ —

אפרים אליעזר הכהן יאלעס
באמ"ו הגה"ק מהר"ש זצ"ל
אב"ק פילדעלפיה רבתיה

— א —

ב"ה כ"ח כסלו, ד' דחנוכה תשל"ח
שלוי ורב ברכה לכתר שליט"א
ספרנו נפש ישע"ז על מאכאי"ס נחוץ מאד לכל אשר יראת ה'
נוגעת לבבבו. ור"פ מנהתני הקטנה בברכה שהשי"ת יצליח דרכו
בקודש ושיסופף להרבץ טהרה בישראל ...

אפרים אליעזר

באמ"ו גאון ההווארה
מרן שלום הכהן זצ"ל

ס"ד טו וכ"כ שאר החיבורים ישלח לי תיקף והכל ישלח לי
בדואר אוויר ...
ויזכו השיעית להוציא לאור עולם את שאר כתבי אשר
נמצאים תחמי זכות הרבים יעמוד לימיינו.

בכבוד רב

אברהם יצחק הופמן
קרית שומרי אמונים
ירושלים

— יז —

שלוי ורב ישע"ז ...
שלחותי היום מכתב אקספרס בעניין חששות כשרות הלוחם
במאפיות בארץ"ב אף אצל היישען אידן שכחתי לציין עוד
דבר שמכנים בסתוק הלוחם והוא חומר משמר מטערכות איסור
ואף אם נאמר שאין לו דין מעמיד (צ"ע), עכ"פ הוא עקרו לכך
הצריך ללחם עצמו ואם כן לפि הרשב"א שהובא במא"א לא בטיל
כלל, חוץ מזה לפי הריב"ש שהובא בח"ר עקיבא אייר ביו"ד סי' צ"ט
צ"ט שם מבטלים בשbill הקונים הוי נתבטל בשביבו ואסור
וain שום היתר שאין כוונתו לבטל וידוע לפि מה שכ' בשורת
נוןע ביהודה שם מערבים דבר בידים לתוך המאכל אין היתר
זה ודוק.

אכפה לשמעו ממך בהקדם האפשרי.

בכבוד רב

אברהם יצחק הופמן

— יח —

הרב אהרן יהודה אראך
פארעסט הילס, ניו יורק

ב"ה ב' פ' וינש תשל"ח
שוכט"ס לכבוד הרה"ג הנעללה שליט"א ...
להוט פה טשעך ס"ד דולר ... וכן יבורך להגדיל תורה
ולהאדירה ...
ברכת שים שלום וכו'.

הרב אהרן יהודה אראך
פארעסט הילס, ניו יורק

— כג —

כולל אברכאים
על יד מוסדות התורה
מארוקו

ביה, כי א חשוון תשל"ח
כבד הרב הגאון הגדול הנודע לתהלה ולתפארת וכו' וכו'
מוחר"ר שלום יודא שליט"א גראס.

שלום וברכה

הגיינו השמורה המשמחת אשר כת"ר זכה זيقה את הרבים
בב' ספרים נפלאים ה"ה גדוּי יודא על הל' ציצית, ומזוזות שלום
על הל' מצואה.
ולכן נבקש מכת"ר לשלוח לנו 2 טופסים של ס' גדוּי יודא ו-
2 טופסים של ס' שעריו שלום, לאזכות בהם את הרבים בכלל ואת
חברי כולנו בפרט. במחיר אשר ישית עליינו כת"ר, ויבא שכמ"ה.

ברכת התורה
הרבי שלום איידעלמאן
ראש הקולל

— כד —

הרבי חיים אל"י שטערנברג
רב ודר"ם ביהאנז'יס ווישובת
„מחזוק תורת-חביבה“

ביה, עי"ק חיפה הי"ו, יומן ג' לס' ישmachת בבל הטוב תשל"ג לפ"ק
בשטען קול שופר, יוחק לחווים בספר,
מע"ב ידרוי רב החכמי, חוקוק במרושי לבבי,
ה"ה האברך המצוין חוויכ' זוכה ומזכה את הרבים,
הרבי החסיד המפואר בראה ראהבו וכבר,
מוחר"ר שלום יודא גראס שליט"א
מחכר ספר נפש ישעיה

אחרי מכוא הברכה ברכת שנה טוביה מעוטרת כל טוב.

קורת ספרך המצוין נפש ישעיה (ע"ש אביך המנוח וצ"ל) האיר מול עני ועיינתי בו ושמחתיו שה... זוכה
אותך להוציאו לאור ספר מיזוחר במנינו ואוצר כל כל' חמירה מלא גורש עם מאמרי נפלאים מכל גני
התורה ומדרשי חז"ל ומארמי קורותים מראשונים ואחרונים ומזרחי הרור זיעע על חומר הענן של מ"א
ועל גורל הויהירות שככל בעל נפש צעריך להזהר שלא בישל הי' אפללו בספק של מאכלהות אסורתן, ממש
מקום הניחו לך ראשונים להתגרר בו לעשות קובץ כה גדול של דברי חכמינו זל בעניינים אלו, זוכות

— כא —

בש"ד, ר'יך אדר שני תשיל"ח לפ"ק
כבד ידידנו הרה"ג יראת ה' אוצרו, שמו מפוארים, בנש"ק.
כש"ת רשי גראס שליט"א רב ור'ימ' בברוקלין יצ"ו.
קבלתי ספרו „זבחו זבחי צדק“ ועיינתי בו ונחניתاي כי דבר
גדול עשה בשביב בני תורה וגס בשביב המון עם ישראל לדעת
חומר העניינים ולהתעורר בזירות זהירות שיהא שולחנס תורה,
עד כדי זה השולחן אשה לפני ה', ישלם ה' פועלו ומשכורתו
שלם... ר'יך מנהתי עברו הס' היקר.

כבד וברכת כהן.

אפרים אליעזר

באמ"ו גאון ההוראה
מן שלום הכהן זצ"ל

— כב —

הרבי גדלוי פעלדער
טורונטו, קנדה

בש"ד ד' תולדות תשל"ח
אל כי הרב הגאון המפורס נודע בשעריו הלכה גבור ומצוין
וכו' מוחר"ר שלוי יודא גראס שליט"א, רב דקחל מגן שאול ור'ימ'.
שלום וברכה וכ"ט!

חדרה"ט כראוי, נמצא תה"י ספרו היקר נפש ישעיה וכעת
ראיתי שהו"ל כמה ספרים דהינו על הלכות ציצית וכן על מצואה
ב' ספרים על שחיטה ועל ניקור וספר מנחנת יהודה על איסור
חלב עכו"ם וממד רציתני לרכוש אותם. ואשלם כפי אשר יושת
עלי.

בתקופה לתשובה אשר ברגשי הוקраה ורב ברכות המכבדו
ומוקירו ביקרה דאוריתא וכרכום ערכו.

गדלוי פעלדער

ועפ"ז נזכיר בה' רכרי המאירי הניל' ב' בין שעצם אכילה יתרהו הי' עכירה שמכיא לאחטאים אבל אם הוא עכירה לשמה. הרוי זה השווה למצוות כוון שכונתו לשם מצוות עינוי. כמו שרש' ו' ול' בתכ רהכובן קראו לאכילה בתשע' בלשון ועיניהם. ועל אכילה מזרוכה כו' שחייב בעכם מצוות התורה. וזה נאמר צരיקים ילכו בס'. אבל רק כשמכובן לשם מצוה לא לשם אכילה גסה או מזווה. והזה ש' לומר מה קראת התורה אכילה בשם עינוי. ול' ב' יון רעיקר אכילה בערב יוכ'פ' היא לשם היכנה שיוכל להעתנות ביוכ'פ' לבן אכילה ו' גיב' נקרא בלשון עינוי. וא'ש רכרי המאירי הניל' שבתכ ב'ין שמכובן לשם עינוי' בלבד שיוכל להעתנות למחה. ולהפסוק שקדאה לאכילה ו' בלשון ועיניהם.

וורהחמן יזכנו בשנת גאולה וירושעה כמו שמכא שבמושגאי שביעית כן רור כה ואנוכה בקרוב לקבל פני
משיח אדרקנו בכבאי.

הק' חיים אלוי שטערנבערג
רב ור"ם רביהמאָר ווישיכת
"מחזקי תורה" חיפה

— כה —
הרב יהודה מלבר
Jamaica N. Y.

ב'ה, יום ג' פ' תצוה, ז' אדר א' תשל"ח
 לכבוד הה"ג המופלג המפורסם בש"ט הרב שלום גראס
 שלייט'א.
 הנה שולח לכבודו טשעך ע"ס 5 דולר بعد ספרו "זבחו זבחין"
 צדק" ששלח אליו ואברכו בהצלחה רבה, ויפוצו מעינותיו
 חזקה" להרמת קרו התורה ולומדי.

בכבוד רב
יהודה מלבר

— כו —

יוסף זינגר
רב בבייחכ"ג בני יעקב אנשי ברazon

בש"ד

א"כ הרב הה"ג שליט"א
לוטה פה סך עשרה דולר 10.00 \$ עבור הספר היקר שלו תודה
רבה.

יוסף בן חוח בילא

יוסף בן חוה בילא

אבל אף על פי שמדובר במקרה של מזון לא-הומוגני, ניתן לחלק אותו לרכיבים שונים, וכך גם לארוחות שונות. אולם, במקרה של מזון אחד, כמו למשל מילוי כבישול או מילוי גבינה, ניתן לחלק אותו לרכיבים שונים, וכך גם לארוחות שונות.

א) שבכל עדרה וערדה או בכל בית הכנסת כמו שיש וער גאים של ביהוכנ"ס כן היו עיריכים לעשו בבל קלה והר הכהרות, וער גאים על עניינים שונים להזהיר את המן שומרו התורה שישמרו להדר לזכונה רך מאכליים שהם תחת השגחה של רבנים מפורטים ויראי הי' ושתיז' לא יקנו שם קופסת מאכל או כל מיני מאכל, הודיע היה ועשה לו רישימה מכל שומרו התורה של עדתם ואת האדריכלן ולברך ביביטם לפחק לחיקור בדברי נועם, כי רדכיה ררכוי נועם, ולברך אם ח"ז אינס קונים רבר מאכל או קומפואטה שכחוב עליהם סתם בשאר כל שעירעו אמ"ש השגחה מרבניים יראי השם וליתן להם הרדכה את קומפראט הענן ואת הארץ והפה שמביאו חס ושלום עליהם ועל בוניהם לדור דורות אם לא ישרמו, ויתן להם הרדכה באיה מקומות, הם יוכלים להשיג כל המאכלים שהם בהשגחה טובה, ואגב ייחקו אם אין לנו בבחותם, טעלעוווזיע" ובדומה ולבסוף לשמעו מהדריו קול באשה ערודה או נאומות של מינות גדרמה.

ב) שינגן למלור הספר החשוב הזה, **(נפש יושעיה)** בתלמוד תורה בין הפתוחה הגודלה ובישיבות וגני שיעורים בכיתו מדשות שילמדו ספר זה בין שאר ספרי מוסר כדי שיידעו להבריל ממכשוליהם של נאכלות האסורה מקטנותם ואנו גם כי יוקין לא יסור מנגנו.

ו- הרוגנים והדרשניים בכל רשותיהם מכל עת מצוא ייחרו את הקחל מהכחול ח'יו בענין זה ויבאו
ו-ומר הגם של מאכליות אסורות.
ואז נזכה שיקויס בנו וה'י מהן קרוש ובזכותה וזה מזכה לאورو של משיח צרkanו וגואולתנו השלמה
א-

ואגב בעיתני בספריו החשוב בפרק י' אות ח' שמכיא רכרי זורה'ק (תורה מה קנ'ר) אין יוצר הרע הרבה אלא מוג' אכילה ושתה'. כמו שאמרו חז"ל לרבקה דמייכל' יהרא לאתו' לירוי וכבה. ואמרו ויל' לא תהי ולא תחתט. כלומר לא תשבע שלא היבא לידי חטא וכן כחוב בתורתינו הקדושה פן תאכל ושבעת דב' לביך ושכחת ובו ע"כ בספר המזוני

הרי' שסבירה יתרה מכך לידי חתאים חיו; לפיו והנרא בהעוזו' לכבר דברי המאירי (מסכת ר'ה ג, י) שהפרשנים מתקשים להבין בונתו כמה שכתב שם ויל', כל האובל ושותה בערך יום הכהנים עלה עליה הכתוב כאילו התענה תשיע' ועשוי. הוואיל וכשעה אבילה הוא מכוון לשם עינוי ועל כזעאנה ראו הוי "בעיריה לשמה". וראיתו' שהפרשנים מתקשים בלשון... "בעיריה לשמה" איזה עכירה הוא כי יש בזה מזווה הרוי אין באבילה עכירה אדריכלה יש כה מצווה כמו שביארו הטור והשוע. וגם הלשון שעם עינוי אריך הסבר.

ולפי הניל יש להזכיר. רהנה בשווי אורה חיים (סימן תר"ד) מכיא מוצה לאכול עברך יברך ולחרכות בעודה ע"כ. ומה הטעם שאריכין להרכות בסעודה לכאורה בגדירה בגדירה ד"ה (הרף ט') ובוימת מביא רק באוכול והשותה סתם, ולא בתוכן להרכות בסעודה. מאיפות או יוזעים המקור שאריכין להרכות בסעודה. אמנם המקור הוא בראש"י ול' (הרב דף ט' עמוד א') ריח' כל האוכל וכו' ול'. דהיינו קאמר קרא עשויתם בחשעה אכילת תשיעי אין קורא עניין. ואנו דאכילה עניין היינו חושבה על הרפהש אכילה ושות' עניין. דהיינו מקפיד אענוי רתיעה. וכוי קרי עניין בתשעה אכילה ושות' רודה קרי עניין ע"כ. דבריו רש"י אלו הוא הוא המקור להרכות בסעודת עברך יברך.

ולפי מה שמכיא בספרך כל המקורות מהתורה הקדושה ומהזהר קומתלמור שריבוי אכילה מכיא כדי חטאיהם חיו, והיינו דוקא בשאול בטעות הרשות אבל בשעטם האכילה המרובה הוא מצוה בגון שוד ויבוט כברדמה או האכלה המרוכה אינה מביאה לידי חטא אם מתכוון לשם מצווה אדרבא האכילה מרוכבה מכיאו להרבות במנת יגאות גוררת מצוה ובמו דאיתא במסכת ניר (רף בג) מאין רבתה כי בהרים רבי ה' צדיקים ילכו בו ופושעים יבשלו בהם. משל לשני בני אדם שעלו פסחיםם, אחד אכלו לשם עזעה ואחד אכלו לשם אכילה גסה. וזה שאכלו לשם מצוה נאמר צדיקים ילכו בהם. וזה שאכלו לשם כ-גסה נאמר פושעים יבשלו בהם.

— ל —

יצחק אייזיק אייכענשטיין

אב"ד ור"מ קיירואישד
רב דקהל יראים עטרת צבי
פארעסט הילס, נ.י.

ב"ה, אור ליום ג' וישב תשלה".
שוכט"ס לכבוד הרה"ג עוסק בצרכי ציבור וכו' מוהרש"י
גראץ שליט"א... בפרט במדינה זו המשובשת בתאות ממוני
וכבוד מנפש ועד בשער...

שיטה זו קיבלתי פא"פ מפני כי ממן שליט"א הש"ת יאריך
ימיו ושנותיו עביג"צ...
ואחחותם באזה בשים שלוי טובה וברכה בימים ולילות
מאושרים...

הק' **יצחק אייזיק אייכענשטיין**

ר"פ המחאה של ח"י دولار

— לא —

ב"ד, ער"ק פר' תולדות ר"ח כסלו ה'תשל"ח.
לכבוד הרב שלום יהודה גראס שליט"א.
חדשתה"ט וכט"ס.

היות והיה לי ולחברי תועלת רבה מספרו נפש ישעיה
ומסתמא נפיק גם תועלת מكونטרסים "קדושת בנות ישראל"
וחינוך ישראל סבא, הריני מבקש מכ' שיכתוב לי מה מחירים
בכדי שאலח לו את הכסף.

אודה לו מראש
דו"ש וטובתו כה"י
 יצחק דיסי

בונס אירעס, ארגענטינה

— כז —

בית הכנסת דוד בן נחום Oak Park, Mich.

בעזיה"

כבוד הרב הה"ג כש"ת מוהר"ר שלום יהודא גראס שליט"א.
בשמה ובתודה קבלתי הקונטראס מנהת יהודא ור"פ אני
שולח המחהה תמורה ותקותי שבഫצת ספרו דמר תרבה
קדושה וטהרה.
ואסיים ברב תודה לכת"ר שיזכה להמשיך הלהה פועלו הטוב
מתוך בריות גופא ומנוחת הנפש.

כ"ד מוקירנו ומכבדו כערכו הרם

יצחק אל הלוי גרובנער

רב בדעתראיט

— כח —

הרבי יצחק אל גרובנער
RABBI CHASKEL GRUBNER
14100 SHERWOOD

בעזיה"
כבוד הרב המופלג בתורה וביראת ד' הטהורה ותיק וחסיד בש"ת מוהיר שלום יודא גראס שליט"א
בעמחיים נפש ישעיה

מה נברה היום שובי"ה לראות ספרו היקר על מאכליות אסורת זכה וזכה את הרבים לעורר את רוח
הבריות מכל להtagאל במאכלות אסורת אשר הוא ענן גדול במדינה ובפרט. ובמעט בכל העלים כי
אין לנו שום דבר נקי מתחורכות מינים אחרים אשר צדיקים שמירה מעילה יתרה כי מי שאינו בקי
בunningים אלה אי אפשר לירע בבדור אם הוא בשר או לא וכן אמרנו לפועל טבא ישך, ואנו תפלה יוכן
מעשייהם של צדיקים ויזכו להוזיא אורות מפיקים בחוץ לבוכו ובכיתרת יידרו

יצחק אל גרובנער
רב בדעתראיט

— כט —

כ"ז תשרי תש"ה
בבדור מוהר"ר שלום יודא גראס נ"ג

ספרו היקר - נפש ישעיה - בא לידי לפני איזה ימים, וננהני מנו עזה ותושי' וקניתיו בכיסו מלא,
ישר היל' לאיזיה! ולהרבות קדושה בישראל (כפי הרמבי"ס הלא הצג היל' מאכליות אסורת בס'
קדושה). ובן הרמבי"ס בפי עהיה דיש קדושים. (בhashgo על רשיין) מקשר את המ"ע של קדושים תהיה עם
האות הותר, ומכך לתאות איסור. בעניין אכילה. (ומקרה מלא דבר הכתוב, כי עם קדוש אתה וגוי לא
תأكل כל התועבה).

אך נPsi' בשאלתי, להסביר לי בפירוש ובמודעם (כפי דעתינו נשמעת פה לדרכם, בענייני
INGREDIENTS של מאכליים וממתקים וכו'). וכן ונא להסביר תשוכה ברורה ומפורשת.

דו"ש. מכבדו ומוקירנו
יעקב זולכברמן
MONTRAL

— לב —

ישכר בער הלוי ראנטנברג

אבייד זק"ק ואיזידלב יצעז

ב"ה. עש"ק תומ"צ כ' למב"י תשכ"ח לפ"ק.

בבוז האברך המופלא בתורה, זתק וחסיד, יר"ש מרבים, טו"ה ר' שלז' יודא גראס נ"ז.

עד הקונטרס שהיבר ליקוטים יקרים מספרי קודש בעניין הזהירות בברשות המأكلות והמשקיות, אמינה לפחותatab ישיר בחוץ הדילן, כי נתרופפה הרבה הזהירות זהה, וסמכים על הזכות ישנות שביבר איתרעו, וגם סמכויות הרבה פעמים על משיענת קנה רצין, ואדרבתה. בדורנו זה, שמלאכת ההרבבה וההפרדה (כימיא) התקדמה הרבה, וטערכיס העורבות שזנות במקומות אשר מי שאינו בקי זהה אי אפשר לו להשוב עליהם, אריך לזרו ביורה, لكن קונטרס כזה הוא דבר. בעהו, וחנני מסכנים עליו בפה מלא, אך יראה שיחוי מסודר בראשוי בטוב טינס ודעת, וע"ז באעה"ח יום הנ"ל.

ישכר בער הלוי ר"ב

— לג —

הרבי ישעיה ישוי הכהן גוינגעלד
214 Rgeenlanes
London, n. 4.

בעוה"ת, יום ג' לס' ואנשי קדש תהיו לי — ובשר בשרה טרפה לא תאכלו לפ"ק
שובטיס ללבוד הרה"ג וכבו מוהר"ר שלום זורה שליט"א גראס.

אחרשה"ט ושית, רק זה בכ' ימים אשר קבלתי את ספרו היקר והחשוכ ספר נפש ישעי על מאכלה אסורת, ולא היה לי עור שhort וומן לעין בספרו כרבבי רך רפראפט כי, ועל מה שראית כי ברכת הנגן ובברכת זיה וטעם טוב. בעצת הרופאים, הוכחה ליוציא את ביתו ולכוא להנפש באז'ק ברונמאטה שעיל שפת הים לשבוע או שטים. למרות זה רצוני להשיב לך על אחר ולהזכיר שאיתם את הוראה להמורל שלוי, שישלחו לך, הב' ברבים של ספרי „מאכלה אסורה בישראל“. בוראי קרא ב' עליו את הבקורות והסקירות אשר הופיעו עליו בה, קוכחים וירחונים שבארה"ב וארץ ישראל.

ברם כבבו יראה שיש הרכה רברים דומים. וגימות דמות ברוך המלך מלכו של עולם, לעיקר מתרמת לנו עזקים כו. בונתי במירוח לרעון ומושג של אל תשקו את נשחים... ולא חטמאו בדים נתמם כבם. אשר אני בארתוי והארתי בונתו: שהחומר אשר הארם אובל משפע על כל אישיותו ועל כל בין תוכניות, כי לפי רעת תורה ייחס-שלגומלן בין מזונות הגוף למונות הנשמה, והגף הוא רק בלי

שאלת

שלום וניכך נגידו ברכ"ג כמ"פ מוכ"ר פלוס יודול נולפס פלענ"ץ, ר' דא וויטער ברענג איך אראפ דעם מיגונג פין די גдолים וועגן אPsiילען סיוכות פין די לינגן, וואס איך האב אפגעשריבען שוין לאנג אויפען פארלאנג פין א' חשבען יונגערמאן וואס האט זיך אינטערסיט איזן די הלכה, (איבערגעזעקט אויף אידיש). *

דקכל מנן טהול ור' מ' צמיחתול וכולל צוות פצעי. מהכ' ספרי יקליס ומחלמייס.
קודם וועל לוי זעיג זעיג צהולדנקען הוועז הייעל חצוגען ספר "מנחת יכודמ" וויל לוי זעיג זעיג זעיג צהולדנקען הוועז הייעל חצוגען ספר "מנחת זעיג זעיג זעיג צהולדנקען הוועז הייעל חצוגען ספר" מיטען ערחהלעטען חזעלצע ספרי, ווילס הוועז געווידמעט מילך זיון הידיעע קינדר הפלישידען פין ערנסעט מיטען ערחהלעטען צפרטן הוועז געווידמעט זיון הידיעע קינדר הפלישידען פין ערנסעט נחננעלזען סיינט זי ערלאן *

* זבחו זבחין צדק מה

ומילבוש להנשמה שתוכל להוציא פעולה במעשה, לתחלת הנרצה והනפקר עלי. וכו' עין בספר. אבל כבר ראייתי ריעונות רומיות ומושגים בספר דמד ובכמה עניינים שאוקה דהינו אנחנו שאוקים מיטחים מאותו באר מיט נזולים פון לבנן מתוך מפטן קורש הקראים, או"ר בער או"ר, הצעות והתקבלות. וכבר אמרו חז"ל בסנהדרין פט. אין שני נקאים מתנאים בסוגנון אחר אבל בנראת שמי בני נביים אחר ישב לו בנויארך והשני בלונראק נושאים את נפשם לחזון אחרת, הוק' הטהרה לחו' עלמים.

חוותי לך על אשר העז עלי לתרגם ספרי להילך, אבל כבר קבלתי העצה זאת מכמה מקרים בארץ ישראל טובכ"א. בנווגע לתרגם ספרא רדר לאנגלית, באמת אני יודע איש כהו שי' מוכשר לך, שלא לבכל את הצורה ופנימיותו של ספר נယבר זה; וגם לא יודע לי איזה מואיל אשר יהי מוקן למן את המשימה הזאת.

ואסיים באיזולים טוכים שב' עוד יוכה להרכיב תורה ולהגרילה ולהארירה, וכובות השפעת ספרו על אחבי' אשר תוגדל מאד. עמודך לו לך ולכל ישראל.

בא"ג דר' ישעיה ישוי הכהן גרינפער
הק' ישי' ישוי הכהן גראס

— לד —

תשובה

לכבוד רבינו כמי שעובד בחקלאות ומי שעובד בפקידויות ממשלתיות. זכויות יוצרים נוגאות לכולם, וכך גם זכויות מיניות של כל אדם. זכויות יוצרים נוגאות לכולם, וכך גם זכויות מיניות של כל אדם.

דער האמת מז היך זומגען הו היך צין זעכער פולרנימען די לייטען, קען הו
ニיכט ליפיגן מלידיך זיין, נאל דער האמת הו זום זומגען זיין
פָּרְעֹם הַלְּבָנָן מִוְרֵה בָּרְחוּבָה. הַיְּקָר עַרְלִוִּיגֶט זִיךְ נִיכְתָּן פְּסָקִין הוּא חַעֲלָכָט
הַלְּרָגָעָן מְעִינָס, וְוּסָס דָּעָר גַּהֲנָמָה דָּת יַסְלָהָל הוּא קַוָּס כִּיכּוֹתָה הוּא
הַלְּפָכָנְגָנִי הוּא דָעַס, כְּמַזְוָהָר צְדָקָהָא דְּחַסְיָה וּ, נָאֵל זומגען כְּדוֹר פַּיְן דָעַס
פְּדָצָעָר וְוּסָס הוּא חַסְיָה מְפֻלְסָס, וּוּעָל הוּא זְמָךְ נִיכְתָּן לְוַרְקִיקָמָן דָעַס
גְּלִיצְרָן זְמוּמָאנְגְּלָטָן.

וועיגן דעס ווילס היי זריינען היי סיינט פיליפ מען זיך חזוי, היי דעס קען
הייך גולדיניכע גנטפערן וווען כמַה טעמייס, נחלר וווען די נאָס הַלְכָה
לפלולום צעלמאָל ניכט למאָהָה ווועל הייך זריינען הייך קולוֹעָן ווילס לייך קהָלָז
געפינען הייך די רײַד פֿין די פּוֹסְקִיס, ווילס מיר עריגען זיין זיענֶע ווועטנֶע מיט
לוֹזְצָען, כן דען מגנג קהָלָע זיך חַנְגַּעֲבוֹיזָען, כן די מִינְיָנִיג פֿין די
גדְּלִיזִים, ובז' הַתְּלִי בְּזֵבְּרִיז.

(ה) דער מינג הילען זיך געומען פון די ליינטן פון צעל בעלות יענק זיך.
עם חי הייפגעגעטעליגן ה כורך פון די צעליג פיליג הון ער הילען
הייניגעלען האנטיגילען די סירכות הון הבס הייניגעלען גהויס האנדען דעם
מחביר געוין לצעער רודאך דראונט (כמעט הילען) גדוליס כלען מריעס עגנון
געווין הוי מען מהר ישבט טהבן הון חייך יה זיך דעם ספק טרייפות. פהה די
וועיגטיקיט פון דעם עזין וועגן מייל זוגיפגען טיעל פון די גהויס וויס
כלען דעם געטלכעט.

ג) אין ספר יד הילכו (ס"ק מ"ג) צויתו זו על הקטן חלין נמענץ פון
כגלוון ר' חייס מוואולחויז ז"ל, זו דעט מהלט ווען דער גזוק קהט
דלים היינגעפערן לי ענטצענעהן ה נויסטען טומען פון די נדווי בזוזה חונ
מענן קהט גנוווחלע דעם דוחט מעכבי אין, הצער גטווועץ' קהט מיליכ

איך זו מיר צלטערקען דעס חמת זו נס ווינדערטן זיך ערקי עיינע
פָּהַרְיוֹתָס מִעֵן יְדַעַת נִצְנָן לְוִוִּיפָּרְדָּעָן דַּי שְׁפָלָעָן וּוּמְגַנְּן דַּי בַּהֲרִיךְקִיּוּת פַּין
"בִּימְגַלְךְ" ווּלְסָס מִעֵן כְּהַלְמָטָה חָזִי גְּרִינְגָה לְוִוִּיפָּרְדָּעָן חָזִי וּוּוִיטָה זו חָזִי וּוּוִיס פַּין
פִּינְגָּשׂ יוֹנְגְּשָׁלְיעָט דָּלָס דַּעֲרָ גְּלִינְגֶּשֶׂר עַזְיָן פַּין פִּיטְמָעָן מִוּטְמָרָס מִילְעָן חָזִי נְהִי
מְבָכִי הַיּוֹתָר דָּלָס מִיְּנָעָט וּמְדָעָר קְלוֹיזְגָּט זִיךְ הוּוֹס וּוּלְסָס עַס קוּמָנָה חָזִי
לְהִיס מַשְׁרָטְלָקְוּסָס מַדְרָעָר מִיעָנָר מִינְךָ הַדָּרָעָר סִימְלִיכָה, מִינְעָן גִּיעָט פְּצֻוּם
לְהִירְיָס פַּין דַּי לְוִוִּיס זַי כְּמַלְעָן חָצְלָעָן וּוּלְרָטָעָן חָזִי נִצְנָן הַלְּגָעָפָרְסָס
(נִיְּתִיכְעָמֵד מִילְךָ) מִיעָט הַלְּגָד וּלְסָס לְגַעַת חָזִן פְּהַרְמָיוֹתָה פְּהָרָקְלִינְגָעָן קְוִידָעָר, חָזִי
הַפְּבָנְגָיָק חָזִן וּוּלְגָנָן פַּין דַּי עַלְמָעָן. רַמְעָלָמָה דַּעֲתָה, הַגְּדָעְלָיְיט וּוּלְכָבָד
חָנָעָן פּוּסְקָוִס סְרִיבָעָן חָזִי נִסְפָּהָרְטָפָט דַּעֲסָס כְּהַרְחָן חָזִן מָוח חָזִן צְרָעָנָגָעָן
דִּישָׁוֹת צִוּזָות, חָזִן דָּמָן דָּלָס דָּלָס הַלְּעָס יִצְעָט קִיּוֹן קְיִידָעָר צְפִין, עַלְמָעָרָעָן
צְהַמְּלִיכָּבָבָט חָזִיךְ צְהַלְיָשָׁכָס וּלְסָס הַלְּעָט, מִיעָט הַיְּעָרָעָן הַיְּגָעָעָן הַכְּעָט, מִיעָט
הַיְּעָרָעָן קִינְדָּגָן!

דעריבער קען היך הייך נלהיישט געיג זהדרקען פֿעלַ הייעל
הומדערמילדיכע מְרֻכָּת טְרוּיִינְגְּנֶזֶן הַוְּהַזְמָקִיעַת חָוִן
מייפֿעַלְקָהַמְקִיעַת הַוְּהַזְמָקִיעַת הַרְּדִיבָּעָן לְזֹבֵר הַוְּהַזְמָקִיעַת זַעַם גַּעֲגָע וְחַסְכָּה וְיַפְּנַסְתָּן
געַן עַיְן הַוְּהַזְמָקִיעַת יְפִילַן לְקָצָק וְהַמְּנַזְּבָּן נְהַזְּבָּן וְמְרַבָּס וְגַרְוִיס.

דער פיעג מלעפיו פון מיין זלייגען היי דער פֿלְשֶׁה פִּין קְלִיפָּות סִינְכּוֹת,
דאַיְיָו לֵיךְ בְּמֵזְבַּחַד זֶה דָּעֲרוֹנִיסְטָן דָּהֶרְךְ סִימְיוֹנִיסְטָן זְהָמָנִים מַבְּלִיחַ היי מַמְּנָה
בְּיִגְעַט כִּיעַט סְלִיכּוֹת פִּין דַּי יָאָגַג, חַיְקַדְעַן פְּסֻוּט נְכָל וְנְשָׂתּוּמָס נְפּוֹלְהָמָן
וְיַיְלָל לְוִיט וּוּי חַיְקַדְעַק זְרִיאַיְעַן דַּעַל פְּמַגְ' היי וְוָהָס מְעַן חַזְוִי זְעַמְּנָן
מְהַכְלָל פְּלִירּוֹפּוֹת, דָּעֲרָפְּלָא וְוִילְאָהָרְפָּעָן חַיְעַר מִינְיָגָג וְיַיְלָל צְחוֹוָסְטָן
זְעַמְּנָן חַיְגַּר וּסְקַק הַן דַּעַס מְקֹוּשָׁה וְוָהָס דְּעַמְּקַטְּה חַיְגַּר חַיְגַּעַר דַּעַס שְׁעַן ? הַן
וְוִיזְהָזָי בְּהַלְעָט חַיְגַּר מַחְנָה גַּלְעָט כָּבָר, וְוָהָס גַּעַבְעָר יוֹס גַּדְרָה גַּלְעָט, הַן וְוָהָס

בכבוד רב

ו) דער סייליגער יסמה מסכ זוקעל, עריכט אין זיין ספר (הציג מס' יי"ד סי' כ"ח), זו דער גאנצער היתר או אין אויסגעטראכטער אוון אַטְעָות.

ו) דער סייליגער מהער רב זוקעל עריכט (בז'ת דער חייס ח"ג יי"ד סי' כ"ג, וספ' סיון כ"כ), וועגן דעם עין, מס' חי' ה' הייסערניש וויהונדר ווי זיו קאנען די שפטערדיינט דורות מיקל זיין אין דעם מעין להן קראן לוי' די פריערדיגע נהיינס ולדיינס, להן אפילהו אליהו הנביא זאל קומען אוון מתריר זיין טאר מען איהם אויך נישט הארכען, להן הו זיך וווסט צכל הפלוא יכילאל כתט מען זיך געפלען זו הסנלאן, דמילע פיטט הויס דער דער חייס, חי' ייכע כלוי ליפלו זו לעדען פון דעם בירה.

ז) דער להן צעל יסועה יעקב עריכט (י"ד סי' ל"ע), זו ער כתט זיך מפלפל געווין להן די קלכ' מיט דעם גהון, וווסט כתט וווסט געווילגעט מתריר זיין, להן געטעןקי'ש לה' מען דעם ייכע כתיר זיין, פילע הויס דער יסועה יעקב זו מען זאל בשום אופן נישט מיקל זיין אין דעם.

ח) דער להב יוספ עריכט (חויסס ס"ק ר"מ), (לוי' זיין הרט חי' געווין זיער נפרק קליפט סיוכו), ערמאן וויהנט ער געטערען ה' זוחט וווסט זיך ייכע קולפ' סיוכו וויהנט לה' גענאלבן פה' היכס חונס וווסט מגנאלך היכס נרויס זו מהקען מיט הלאס וווסט זיך מגנאלך, להן דער היינערצעער אול הטעגען פה' זיין פה'ק' הידען זו די זוחט זיהגען זיך הייסלעריגען ייכע קולפ' זיך זיין.

ט) אויך דער גרא"ה (כיהור בגרא"ה לנ', כו) ה' זטליך מהמייל צכלג צי' די קלכ' פון ערמאן פערנעם סיוכו.

— ג —

אודות די זויעט פראגט וווסט כייסט גלאט אין וויס ייכע וועל לה' לוי' עריכען זקוויז מהמת קולג כפנלו וערדות זונות כדרכיס השמודיס צרומו זל טום.

ו) אין פרי מגדים (ב"ז יי"ד סי' ל"ע ס"ק ל"ז) להן חי' לוזשי פה' (ס"ק קמ"ט) זמיינט פה'געה: וועד מס' חי' ה' צעל חורה ומונס טויכיס אול גנווארגען זיין ייכע זו עסאנן פון קיין שום זטמאן וויסט געכט ה' ס' סירכה, נמר ווען מס' חי' געווין כבדון למטה מהליין, להן דעם נישט מיקל זיין אין דעם.

געווען משבב זנן חי' דער זוחט חי' מיט געווילד זורייך געומען דעם פה'געהן, וויס אונטן די וועילטער פון די חייס וויהלזין זעל.

ז) דער נחן בז'דיק פ"ז ויינטן זעל עריכט להן זיין ספר (פלטו סי' ל"ע) וועגן ד' משבב פון דעם זוחט, פה'געהן, מס' חי' געווין ה' גויסער טימעל פה' חי' זי' זוחטס וויסט זיינען קולפ', להן צעוס' זי' האט זיך געטעןקי'ש די חופה, ה' טיל חמיסים הלהצען געליגפעט די זיחטס להן מיט כה' פון די רגענונג בעגן זיך געטעןקי'ט הילגער די עריכט להידען, להן ייכע דער געטעןקי'ט מען מוהך זיך זיון לופ' דעם עין.

ט) נאך ליגעט זו דער פ"ז ויינטן להן זיין ספר ה' הפליט זעל נחן זזות יעקב וויסט ה'העט מיט געטעןקי'ט מיט זיון זיון ספר זזות יעקב כתט מודח גשווין ה' די פילוב ה' געווין זרעליך גרויס, נמר מען הלהע יעצט געטען די גענאלגקי'ט מוחה זי' זיון קאנען די מכביסים וממליציס, הצער להן דער למ' פירע'ת לומ' דער זזות יעקב, או דער וואס פראכט זיך פון באשעפער זאל זיך אפהאלטען פון עסאנן די פלייש וויל דאס איז מיט זיין לאבען.

י) דער פרי מגדים עריכט, זו די זוחטס וויסט פירען זיך הפלז'ילען די סיוכו גיבען צו עסאנן טרייפה פלייש פארען כל' ישראל.

ו) דער סייליגער חתס סופל זעל עריכט (סי' ל"ע), זו דער וויס וויז האט זיון זיון זעל, זאל זיך דערוויטערען פון עסאנן אוזעלכע זאבען.

ז) אין פורה יקומייל עריכט ער, די זוחטס וויסט זיינען קולפ' סיוכו, געטען זו עסאנן עריפוט פה'רען כל' זברל, אוון מען טאר נישט עסאנן קיין שום עסאננווארג וואס איז געקאכט איז די טעפ' (כלים) וואס מען האט געקאכט דעם פלייש.

ח) דער סייליגער תינוך זוקעל, עריכט זהרא' וויס דין פון געלדונעט זויס וויס ער הלהע היכס חסיד געווין ה' ער כתט געווילען מתייז זיין קויף זיון די סיוכו, וויל' מס' חי' היכס קיינמל ייכע געקונען ה'יינע געהליגק הפה' מיקל זיך זיין חי' דעם, להן מען אול טלקע וויסען ה' מען טאר נישט אויף קיין שום אופן מיקל זיין איז דעם.

ט) אויך דער סייליגער זמה זוק עריכט (י"ד סי' ק"ז), זו מען טאר נישט מיקל זיין איז דעם.

דעתם קולם פין רמ"ח (ס"י ל"ג) ולשם מען מעג ממתק הון מממצמץ זיין סיטיות זענין זעיר פיל הון וועגןן היינער חלעט קוות פין מחצכ' (חצוגה מההיכבה ח"ג על צ"ע יו"ד ס"י ל"ע צסס רדו צעל וו"ז רבען ומלהוין סל יונילג').

דא כתען חור ה דוכדריגנגליך צליך פון ה זל וגודל ציסשלל ווועס צהליינערט מיע קער די מאכזנות ווועס זעגען גאנזעליגען צי' צדיקות בריחא, צוין לון זיין לוייטען, הון זווייך ווי עס זעבען הייס היז דהמאונטס הייך ייבט זייןיכט גמושען פאלר די גדווי זברול לו לויומן די פילאות, בסס עס חייך ניך גמושען דהמאונטס זnis כהיקונג, הון דהס היין צלוין קליעינע ריאגענטע פון דעם נהנגן קיינע פון פראָלַּעֲדַּעְנָּעָּג כשרות פראָלַּעֲדַּעְנָּעָּג ווועס מען צעוויסט זיך להכנ טעליך, צי' בחזיות, צדיקות, מליחא כו', ווועס זעלגען מיג צוין בײַינט זעלגען. (וועי' לאמון צהלה ד' חות' י, יט, יג).

דאס הילעס هو לכלה ומגעס וויל חיך קמע מיך גזוס חוףן ייסט
וופחסן או דעם געדחיק הי הפליג היין יוד וול זיך סיימך זיין דהס
מיינדעסטע לין פנייע כפנות כשמהייס צוומו כל עולס, הויף מיין מיינונג, לון
דאנס גלענצע קזובקה הי נמלר מפי בכבוד.

כחותם כל חותמי גרכות
כך שלום יודא גראס

הויר נאר נכזב בנה מדרע יונען רמ"ה להרכ ישוע נבדין
בדירה. הן מאי זענין ניבט צוק, ווי עם יונען געדרעגען הין ד"ה לון
הויר נאר נכזב בנה מדרע יונען רמ"ה להרכ ישוע נבדין

(ג) דער זעלר צוינט (ס"י ל"ט ס"ק ה') צוינטן יוז פון פַּנְסָכֶה פָּרָן (ה' ט"ד) ווי מע צוינטן פָּהָר זִוְינָה קוֹנְדָּעָר פָּהָלְדָּמָה: לֵהִי גַּזְיָעָן קוֹנְדָּעָר נַעֲקָה צְהָפָנָה מִיר זָהָרָה זָהָלָת יְסָטָע טְפָעָן קִין פְּלִישָׁס וּוְהָס מַעַן בְּלָט מְכַבְּדָי גַּעֲוָונָן מַעַן מַוְיָּוָן לְיוֹאָף הַ פְּגָהָן ווי די סִילְגָּה מַעַרְדִּיף עַל צַיְדָן אָן חִיבָּר זָהָרָה יְסָטָע קוֹיְפָעָן פְּלִישָׁס פָּן הַ פְּצָח ווי לְהָנָגָמָן מַעַן מַעַן דָּחָס גַּעֲנָט גַּעֲנָט דִּירָךְ וּדוֹרָךְ אָין הָלָן חָלָע הַיְנוּמוֹנוֹנָה עַזְנָן לְהָנָן יְצָהָל הַזְּיָהָר חָלָע הַנְּדָבָדָע פְּלָעָמָר וּוְהָס זְעָנָען צְהָוָהוֹיָגָע מַעַן יוֹדָעָן הוּא עַמְּרָעָן מַעְרָקִיזָן הַנְּיוֹזָרִיר אַזְנָעָן מַעְרָבִי צַיְדָן.

ב) אין ספל צייר דעת כזם (ס"ג) טיען פלנינה: אך בהט
נבראשין חיין לממן פון ה לדיק מפורסס זיל דלאס על האט
צמחיין זו חותמי, לו לוויט מען יונע נרעפנן לווין ניג מאכ' ווי
דרוי סימונות לפיש זינער קליעינט, חיין עס ניעט ערלהט גראיג, מון דלאס צוין
ונחן נומע בקב' ג"ג

6) דער גראַט זונט (ס"י ל"ע ס"ק י"ג) קרייזט פָּהֲמְנָה: דער גראַט פָּהֲמְנָה מִין ווּכְבָּרְגִּינְדֶּר פָּון בָּנְהָלָט פְּרָלָג, גָּהָט יְזָעָן גְּמַנְצָשָׁן פָּון הַכְּרוּתָה ווּהָט גָּהָט גַּמְהָלָט הַהְבָּסָה סְוָרְגָּה, מִין הַזְּוֵי ווּהָט הוֹרִין: מִכְּטוּרָעָן יְדָעָה יְהֻמָּה, ווּוְיָלָד לְהָס הַזְּהָבָן נְעָמָנָה. פִּיצְטָן עַל חַיִּים דָּמְרָעָן, ווּחוֹלֵג הַזְּהָבָן קְיוּוֹחוּנָה פָּון סְהָמְדוֹר ווּהָט הַלְּעָזָן קְיוּשָׁטָן פְּלִישָׁטָן זְפִּינָּן פָּון צְקָמוֹת ווּהָט מְפָן גָּהָט יְשָׁט מְמָנָן גְּשִׁיבָן דִּי סְוָבָּגִּים. וְאֵלֶּא מְגָנָּבָּגְגָּה וּוּוְיָכְבָּלָּגְגָּה זְיַן יְהֻנָּגָנָּה.

כ) צום הייסכדי וועגנון מיר זייןיען די כיילגעט רייד פין כנלהן בז'זק
ל"ה פנטקענס זי"ל ה תלמוד מיזק פין וועד זיסודא, זי' ער
פלרטינע זונגעןן אין הטענן פין זיין גרויסען רביין דער גודע זיסודה זי"ל
וועגנון די גרויסע פיריות לון מאכזנות ווועס צויפ זיך הפל בעי די ביזרכות
בריכען ער פלנננד: דערנו זי"כ זי"ל קהוף גיטונג מערטע פלאטער מהי
זוי' ער דער מהצע (ז"י) מקל, הון דער דמ"ה מהמי, ה הייסנכט זיין ער
בלנס פין ממאנ זיין סילפיט ווי מיר געטען פלאקערע דער מהצע פאי
מהמי, הון דער דמ"ה זיין מקול כנולו ווועגנון פלאקערע דער מהצע פאי
פלוקצט זי פסקען ווי דער מהצע ערלאזעס ווועס דוע פלאטער וועט
הייסקעמען מעעל קולות, וויל די שטראוכוונגען ווועס זעטען לרויסנערקזען פאי

— לה —

— לו —

מרדכי שואב
מאנסי, נ. י.

החיים והשלוי מני השמים.
ישפיע ברכה והצלחה בעבודת הקודש לכבוד כבוד הדרת
גאונו שליט"א ...
אחדשה"ת הוד כבוד הדריג שליט"א בכל רגשי כבוד
והערכה ... תודה רבה עבור הספר הנפלא מנהת יהודת חלק
שי ...
ורצוף פה המחאה - 6. \$ מחיר הספר הנפלא ...
واسיים בדרישת שלו חמה וללבבית וברכה והצלחה מרובה
בעבודת הקודש בכל רגשי כבוד והערכה.

מרדכי שואב
מאנסי, נ. י.

— לו —

ישיבה ומתייבתא עצי חיים פיגעט

היות הרבני האברך המופלג בתורה ויראה טו"ה של"י יודא גראט
שׂו"ב נ"י, טרה ללקוט דברים יקרים מספרי טופר ורכובינו
הקדושים תלמידי בעש"ט הקדוש זי"ע בענייני והירות ממאליו אסורים,
וכינה שם הספר נפש ישע"י לעשות וכרכן לנשمت אביו הרה"ח וכו'
מו"ר ישע"י זאב זצ"ל, ואשר ראייתי נעה הכל בסדר נכון ולקט
אמרים טוביים ונחותים, ובאשר הסכימו על ידו הרבנים הגאנונים
שליט"א, הנני בזה לבקש את אהב"י ליקח הספר ולקבלו בספ"י, וכל
המשמעות לדבר מצוח יתרברכו טמעון הברכות בברכת כל טוב לנצח.

כ"ח כ"ו מנ"א תש"א לפ"ק. ברוקלין, י"ג.

הק' משה טייטלבוים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

חסן מננדל שנייאורסאהן
ליוכאוויטש

77 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ביה, יי"ז אדייר תשדיימ
ברוקלין

הרהיינ הוועייח אייניא בוינע עוסק בעזיז
כו' מרייה שלום יודא שי

שלום וברכהו

מארח הנני קבלת החוו' (מדרייר לשירות ולחיזוק הדת ותיה).
וזכר בעתו -

בחדש אדר ראשון - חדש העיבור המשלימים שנה זו,
ובسمיכות לפוריים קטן, ומפורסם מאמר דאייח דפייך
שנה פרצת, והמעשה הוא העיקר.

הפ"ג שבמכבי יקרו בעת רצון על הציון הק' ..

ככבוד' וברכה קאַלמאָג זאָגטערן זאָגטערן

משה פינשטיין

ר"מ חכמת ירושלים
בנוא יעקב

הנה האברך המופלג בתורה וו"ש בש"ת מהר"ר שלום והוזע גראט
שליט"א נשא לבו אותו לחבר ספר בענייני מאכלות אסורות,
בהזיב השםירה אשר היא ענין גדול מאד במדינה זו אשר צריכים
שמירה טעולה ונכיבותא יתרתא, וליקט דברי מוסר וההעזרות
מספרי גאנז קדושים אדריכי ארץ, ואומינא לפעלא טבא הדין יושר
בזה והילו, שהוא זכות נדול שיזהר יותר ויתור שלא להבטא ולא
להתגעל במאכלות האסורים המתמאין את הנפש בזה ובבא. ומזה
לכל אחד לסייעו בזאת.

וע"ז באתי עה"ה בד' אייר תשכ"ט בנוא יעקב.

נאום : משה פינשטיין

— לט —
משה פינשטיין
ר"מ תפארת ירושלים
בנוא יעקב

בע"ה

הנה דאייה כמה מהסתפרים שנחקרו ע"י דידי הרב הגאון מוהר"ר שלום יהא
גראס שליט"א הרב דק"ק האלמן מבדורין, ביןיהם הספרים אכילה מצוח בישראל ז'
חקקים, אפייה המצוח השלם ג"ח, שו"ח זבחו ובחי צדק, אהלי ישראל, דבר פשה, מזות
שלום, מנחת יהודה, קידוש ישראל, נט ישען ועד, וכולם נכתבו באופן וצורה שרואה
לבני תורה לעין בהם. שהגאון המחבר שליט"א אסף וביאר בחристות ובקיימות נפלאה,
ההלוות והשקבות ששיכוכים לכמה עניינים שהעלם, ר"ל, נחלים בהם, אף שלא שיך
לי מחמת טרדת הום, אלא לעין קצת בספריהם, וממלא לא שייך לחייב הנטמה לנבי
החולת הדינים, מ"מ כבר אחזוק גברא, שיש לסמך על הגאון המחבר שליט"א, שהביר
ספריו לכבוד השם וחורתו, וממילא אני מקווה, שכל שומר תורה יעוזו להגאון המחבר
שליט"א, שבאמת מצוח גודלה לחזקו ולהומכו בכל האפשרות.

וע"ז באתי על החותם לכבוד התורה ולומידיה,

ביום י"ח לחודש סינון ח"מ

נאום **משה פינשטיין**

משה שטערן

אב"ד דערבעצין ונייהיזל יצ"ו
בעהמ"ח שו"ת באר משה ה"ח
בלאמויר הרא"ש, בעמ"ח ספרי גפי אש
ומליך אש ושיט
ברוקלין יע"א

בעוזהית

אל מע"כ ידידינו הרב המופלא ומופלג בהפלגת חכמים ונבונים ו"ר יפר"ת
לחום מלחתה ה' בגבורה כשות' מורה שלו יהודה גראס שליט"א.
אחרי זה שלו.

בשםה שמעתי שםע"כ הדר"ת נ"י עוסק במלאת הקודש להוציא לאור
עולם קונטרסים גדולים וקטנים בעניינים העומדים על הפרק אצלנו וראש מגיע
הشمימה. ובחר ללקט ציצים ופדרחים מספרי רובותינו גודלי הראשונים עד אחרון
שכאחרונים במצב שבג"א דשים בעקביהם שונוח"י בימים אחרונים באין מוכן
אריך ולמה, כגון מצות מזווה שהכל קונים מפוחרים שבעה"ר דובם, אם בעוזה"ח
אין قولם, קונים מהבא בזידיהם ומוכרים לאחינו בחור כשר עצחו"ט, ורחמנא
שוויב לנו כמעט כל המזווהות פסולין, וכן ציצית כמעט אין אדם חוקר ודורש
אחדהן מי עשאן ואיך עשו אותן ומבטנן מי יצאו והמכשלה גודלה. וגם לרבות
במאכלים אסורים שנמסרו כשרותן לידי בעלי כסין ובכל ווויות יפנה ואין דרש
ומבקש וכצען לטבח יובל הכל נכנסיןומי מי יידע מהן אורכים. וכבר נשאתי על
מקומות אלו שאחר חקירה ודרישת נודע שהאיכלו בכלים אסורים אם מי שנכשל
שם צריך לעשות תשובה ככל אוכל איסורי בשוגג או דינם כאונס כיון ששוכנו
על החשגה, ובירורתי בתשובה בארכיות הדינים ככל הנכש בפשיעות כי חיללה
לסמוך על השגחתם. ויפה עשה הדר"ת נ"י לצעק על דבר זה ולעorder לב אחינו
בן"י שירדו עצמן להדר בענייני אלו בஹירות יתרה ואל יסכו עצם על הרעה
בעלמא. וגם בענייני שחיטה ובדיקות קט משושי גודלי המורדים בדברים מועלימים
טובים ונכונים אמרת לאמתתם.

ומה ששאל ממי עניין אגוז (ווארנטאט בלשון המדינה) בימי הקיץ,
האמת אגיד כי לפלא בעניין שגמ חרדים לדבר ה' אוכלים אגוז בימי הקיץ ויידענא
מבית אבוי מורי הגאהו"ץ ה"יד וצ"ל שמעולם לא אכלנו אגוז משבעות עד
הוש"ר מאגוזים היישנים מחחש מילבן וכן נהגו אחריו כל שיראת שמים ונגע
ללבם ופלא בעניין שכאן במדינת ארצח"ב שחשש המילבן הוא ק"ו בן ק"ו
מיורא, גם יראים ושלמים אוכלים אגוז. ואלו שנגנו היה לאכול אגוז בין
שבועות להוש"ר היו מעבירין אותם באש כדי לשורף המילבן אם היו באגוזים.
ודע דأكلת אגוזים שונים כמו אגוז סחם (ווארנטאט בלשון המדינה) או

קונטראס מוקדש לrome קאן הצניעות וקדושת בנות ישראל והסבירה מיווחדת על כל ענייני איסור יהוד אין להשרר ממנה ואיך להיזהר בו שרבבים וגם שלמים בדורנו נכשלים בו הכל ה' עליו השכיל בליקוטי בתיר ליקוטי מספרי הפסוקים וספה"ק.

חיבור מקורי יחיד במיינו בשפה המדוברת, החיבור היה אוצר כל kali חמדה יהיה כשלחן ערוץ מיוחד בכל פרט איסור יהוד, מה שלא היה עדין לעולמים לחבר חיבור נכבד במקצוע הזה, הכלול בתוכו כל הדינים השיכים לענייני קדושה אחד מהם לא נעדין, הן צניעות الملובשים לאנשים ונשים, כל דיני יהוד, וגם הסבראה נפלאה בגודל המכשלה בעניין הליכה לרופאים, והדרכה מיוחדת בהנהגת הנשים הצניעות והכשרות, כאשר כבר הרשותי ארץ ומלואה כבד מכמה שנים מגודל הפריצות ברופאים קליטם והמכשולות הגדולות היוצאות מהם, ומה גם המאורעות האיוםות המתהווים ע"י שימושי הרופא בלי שמירה מיוחדת, שהחריבו לשורות משפחות בזמן האחרון ערו ערו עד היסוד.

והי מן הרואים לצאת בקרית חזותם בקול רعش גדול עד שתזדע עולם ומלאה שכלי מי שיראת ה' נוגע ללבו ורוצה להניג ביתם כשר ותורתם בדרך המסורתית ירחיק כמתוח קשת ויותר מהאל הרופאים הרשעים המופקרים האלו כי כל באי שער ביתן לא ישובון ח"ו למדות בנות ישראל הקשרות. וגם המצא תמצא בחיבור הלזה בירור וליבון בעניין הליכה לרופאים הנקראים פסיכיאטורין ופסיכאלגןן וקיראפתקינאים המגבילים הרבה פעמים במכשולות שונות במחשבה דיבור ומעשה. וגם הפליא לעשות קו' נפלא לאיזה רופאים לכלת ואין להיפטר מכל חשש יהוד.

וגם טרכ וועל טהור גברא לאסוף דוגמאות רבות של חששות יהוד רצנים יום לhab, להאם, להאת, לאחות ולשאר חברי המשפחה.

ובפרט המכשול הגדול מיוחד במלאת האפיקעס אשר אהוו עצומה נכשלים באיסור זה דבר יום יום ביודעים ובלא יודעים.

וגם ענייני יהוד המתארחים בטעקי, במעלית, מושלים, רוכלים, מוביili שחורה בבית. אוצר דין והנוגות הנוגעים לחתן וכלה והמחותנים מהצעת השידוך ועד החתונה. (והארכתי בזה בחיבורו הרבה בשו"ת באר משה ח"ד) ומה ששאל ממנו מזוותה אם שפיר דמי לKENOT מזווה מיד סוחר או חנות ולבעה בכיתה מבלי בדיקת סופר מומחה ויר"ש מאד, בימינו אלה שנמסרו בעווה"ר כשרונות של דברים העומדים בדומו של עולם לבניין כיסין ובבעל פטמן ורוכב רוכב של כל ישראל עצאן לטבח יובל ומלאו בתי 90 אחוזים מישראל מזוותה הפסולים הנכתבים מנשים וסופרים קלים ומם

"קעשענאטס" או "הוילנאטס", "פינאטס" וכיוצא"ב מטוגנים בשם (גערעטלט) שאוכלים במדינתינו מאוד צריכים להיות נזהר שייהו מטוגנים בשם כשר כי יש שיש גודל בל"ה והעיר לפני עד נאמן שביעינו ראה איך שהיה במקום אחד מתגנים אגוויים בשם (בחלב) שהוא בול הרבה יותר מאשר.

ומה שסומך על השגחת א.י. רחמנא שזיב לנו מהאי דעתך דהלא אין בעלי הא. יי. נהגים בדרך רבותינו ואבותינו ה' וכי"ע ואיך נסוך עליהם, שומו

שםים איך ירדנו מה ואלף מדרגות לאחריות? ועוד צריכים להיות נזהר לטיעו היטב היטב אם מבלדים טעם מהעלטה פוד טיעו שניים בכיסים, מהאי טעמא דמצאים בהם מליבן אם מונחים חדשניים בחנויות; וכן קמה מדרגות לאחריות?

עכ"פ התעדורות בעניין הנסיבות הכרה מאד וכמעט מוכרא "פאויר לנשימה" ושכדו כפול מן שמי, כי כל עניין כשרות והשגחת מאכלים הבאים לתוך מטבח כל איש ואיש הוא מכאייב לב, ה' יעורינו למען שלו לעשות ולהתקן מה אפשר לתתקן ואם לא אפשר אצל החמקן עם כי כבר דשו בדבר וכחהיתר דמייא להו עכ"פ נתקין גודא אצליו יודאפ אפרה המלחמה אחר הגירוש הנורא בצד גודול ועגמת נשך מכל מה שהוא רואים סביבתו, אהתום בצד' לחסדי ורhamyi ה', בכל ובפרט

ימי הסlichot שנת תשלה לפ"ק פה ברוקלין יציו

משה שטערן

— מא —

משה שטערן

אב"ד דעברעциן ונייהיזל יציו

בעהמ"ח שוו"ת באר משה ה"ח

בלאמוד"ר הרדא"ש, בעמ"ח ספר גפי אש ומליizi אש וש"ס

ברוקליין יע"א

בעוזהי"ת

אל מע"כ יידידי רחוב המופלא ומופלג בהפלגת חכמים ונכונים זי"ר
יפר"ת לוחם מלחתה ה' בגבורה כשי"ת מו"ה שליט"א,

אחרי תה שלו.

מה נכבד היום בהגלוות נגליות לאור המשמש ספר נכבד ויקר הנקראת קדושת ישראל".

גם בעצם יום השבת, וכמות גודל מהם מעשה דפוס בועלמא. הצד השווה שבchan שפסולים מן התורה לכל הדעות, ואלו הצען מה חטאו כי ארכינו ימיהם מבלי קיום מצות מוזה ותפילהין. (ובספריו שוו"ת באර משה ח"ו הארכתי בזה) וכל מין דין ראוי לכל בר ישראל לרחש לו חיבור הנפלה הלווה למען ירע לפול מעגל דרכיו במסילה הישרה העולה בית אל ויהי' לבו נכוון ובתו להעמיד דורות ישראל בקדושה ובטהרה ולהמשיך שושלתה קדישא לדורות הבאים עד ביתן ינוון ב מהריה ב"א.

מוש"ק פ' פקודיו שנת חשל"ח לפ"ק. פה ברוקלין יצ"ו.

משה שטערן

אב"ד דעברעץין יצ"ו

— מב —

משה שטערן

אב"ד דעברעץין ונויהייזל יצ"ז

בעהמ"ח שוו"ת באר משה ה"ח

בלאאמו"ר הרא"ש, בעמ"ח ספרי

גפי אש ומלייצי אש וש"ס

ברוקלין יע"א

בעזיהית

אל מע"כ ידידינו הרב המופלא ומופלג בהפלגת חכמים
ונבונים זיר יפרח לוחם מלחמת הי' בגבורה כשי' מורה שלו
יהודה גראס שליט"א אב"ד האלמיון.

בשמחה שמעתי שמע"כ הד"ת נ"י עוסק במלאת הקודש
ומתכוון להוציא לאור עולם קונטראסים גדולים וקטנים בעניינים
העומדים על הפרק אצלנו וראשם מגיע השמיימה. החיבור
הראשון אשר שמו יקנו אפיקת המצאות השלמים בו מלוקטים
динיס ציצים ופרחים מספרי רבותינו גדולי הראשונים עד אחרון
שbatchונים. הנוגעים לדיני קצירה, ברירה, טהינה, רקיידה,
שאיבה, לישה, ואפייה, הפרשת חלה.
אוסף ענקי במקצוע הללו עדין לא ראה אור הדפוס עד היום
זה.

בו נקבעו אלף הלכות המופיעים אוור נוגה לכל הבא לגשת
אל הקודש פנימה, לחשוב מחשבות. לעסוק בכל מלאכת אפיקת
המצאות.

וגם שזפתחה עיני מראה הגודלה הוא קו' "מצות מצה
בשלמותה" המכיל בתוכו דברים יקרים מפה ומפניים מספרי
הפוסקים וספרן של צדיקים הבעתה"ק ותלמידיו ז"ע כללים
יסודים ועיקריים הנוגעים לאפיקת ואכילת המצות בפסח.

וטובה גודלה עשה בעמיו הכי יקר "מנاهgi צדיקי ישראל"
שבו נאספו מנהגי צדיקי יסודי עולם. וקרבת המשבר אחד אל
אחד, והיו לאחdim בידי כל אדם הרוצה להתחזקota על מנהגי
צדיקי הדורות ונפשו צמאה להתדק בדרכיהם הק-

יעוד בה רביעיה "ספרים נפלאים מצדיקי ישראל" מלacci
עליו שמאיר לבות בני אדם בראשי אש שלחתת יהה, להשתוקק
ולהתגעגע להתדק באנזן כל יצורים.

וגם ספר "אכילת מצות בישראל" המוסד להזהיר דרך
הישראל לקיים מצות זו כדינה וכ halacha בכל פרטיה ודקדוקיה
וכוונתיה.

ומיוזטורי לנו עדותנו הנורא של מאור הגולה הרוקח זצ"ל שכל
דבריו דברי קבלה וכי' בה' מצה שכל האוכל מצה זו ימי הפסח
נעשה שותף להקב"ה במעשי בראשית, ועינן מה שהוסיף ע"ז
בilkotot מעם לוועז בשם מדרש חז"ל דחובג י"ב כאלו קיים כל
התראי"ג מצות.

פוק חז' עד היכן הדברים מגיעים, וכל מין דין ראוי לכל בר
דעת להתחזק ולהתאמץ וללבוש עוז לקיים מצות מצה כראוי
וכיאות עפי' הפוסקים הראשונים ואחרונים.

ומצורך לחיבור הנ"ל תוקף סגולת מצות אכילת מצה
והשפיעה המרובים ברוחניות ובגשמיota בעלמא הדין ובועלמא
דאתי לכל המקים מצות מצה כמצוותה וכמסירתה וכניתנותה
מסיני.

ומובילעים בתוך החיבור הרבה מאוד מדברים השיככים
 למצות אכילת מצה כל שבעה ודינני מצת שרואה להמחמירם
ולהמקילים, וראויים הדברים להעלותן על שלחן מלכים מאן
מלך רבנן ותלמידיהם וכל הוגי דת ישרא מצוותיה וההוראותיה,
ולሞתר להאריך בגודל נחיצות החיבור הנפלה זהה לכל בר
ישראל אחריו השמעת דברים הבוערים כלפideas מזוקין דנורא
דנפקו מפומ ממל רברבן קמוח"ז שר רבנן ומאורן של ישראל
הגיה"ק מראן רשכבה"ג החת"ס שכ' בהשומות לחומר סי' קצ"ו
וזל"ק:

הן כל יקר ראתה עינו דברי פי חכמים הן מעולפת סדרים ונאספו שמה כל ההדרים בקונטרטו „ובח פסח“. והיטב אשר דבר זה כהרד"ג בתשובה אשר ממש לא הניה מקום להתגרר בהלהה זו הנוגע לכל מדינתי כמאמר חז"ל (פסחים קי"ד) לא תיכול אוזין ותרגנולין והוא לבך רודף עלך.

וזאת ליהودא – אם אמנם אין דרכי לצאת בכותבת הגסה בענייני הכלל כי זו ליה הפקייע א"ע, ות"ל לא אלמן ישראל וגדרו הדור שי' העומדים על הפקודים מהו יגדירו גדר ויעדמו בפרק ומה מני יהלום. אולם למען כבוד התורה ולומדייה ה"ה י"ד"ג הרה"ג מוה"ר שלום יהודה שליט"א בעמ"ס הספרים החשובים נפש ישעי' ואפיקת המצוח וועוד, באתי לו בכתובים למלא רצונו. הגם כי אין דרכי להורות הלכה דבר חמור כזה אשר כת"ה ביארו עפ"י הטעמים המבוואר בקונטרטו כתורה וכלהנה, בבירור הדבר בשלהה כדת של תורה. ולפלפל בש"ס ופוסקים אין אני מופנה אפילו מצ"א כי הדברים מבוארים לכל מי שובל בקצת המתה בפסקים ש"בשר נחירה לא אשתרי כלל", (חולין י"ז ועי' תנומה אחורי י"א, ת"ב י"ז). ואל אמר אדם אליך לביתי ואוכל ואשתה ושלום עלי נפשי (תענית י"א כי ב„אוכליبشر“ אמרו (שבת קכ"ט) „נפשא חלף נפשא“. ורך אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קריוי אוכל" (בכורות ט). ולכן, עצמי, אוכל פון דיהודי" (ירושלמי בכורים ג' ג').

וכבר כתוב מרן דוד"ז הג' הקדוש מאזה"ג בעל דברי יחזקאל משינאווא זצוקלה"ה זי"ע: כי"ז שלא יתבטלו המהראסים לא יתבטלו הגודרים. ועיין חת"ט (חו"ד סי' י"ג) שציריך השגחה גROLAH על השובי"ם וכמ"ש ה"ר יונה (הובא בב"י סי' ח"י) זוקני רשל"ל (ביש"ש פ"ק דחולין כ"ו) דכבוד שמים מי ימחול והבי"ד מחוויכם לחטט אחר כל מעשי השובי"ב בין במקומות שהיותה בהמות בין במקומות שהיותה עופות באופן שככל עת יהיו בגרכו לבנים ועל מנהיגי העיר שארית ישראל מוטל לנдол ולעמוד בפרק נגד הפורץ ויאמצו כשלון התורה ויזקנו ברקה עכ"ל.

וכדברי דוד"ז הגה"ק וכיו' רבינו אליעזר זצוקלה"ה הי"ד מראנצפרטה (בכתב שנחרטם בשנת עת"ר): "בדבר שנגע לתורה"ק לא תגورو כתיב. להצליל נפשות ישראל מאכילת נבלות וטריפות הלא החובה על נפשינו לעמוד הרת על תילה במס"נ כי אז לא יתרס הדעת ח"ו אשר לו ואשרי לנפשו שזכה לך וכיו"ע עכ"ל.

על הפסוק (דברים ט"ז כ') צדק צדק תרדוף, תרגום אונקלוס: „קושטא קושטא הווי רדיף“. ופירש הרבי נח מלכוביץ' (בספר תורה אבות עט' קס"ד) – זה רודף ומhapus את האמת באמת, לא לפנים, ולא באמצעות מוציאפים...

ואפתח פתחא לנפשאי במה שהוא שנון חכמים בלשון המשנה במקומות שאמרו לקצר אין רשות להאריך ולדעתו העני' הקיצור היותר מופלג יפה זה מ

כ"ע של אכילת מצה משומרת בליל פסח היא ייחידה נשארת לנו יוכל מצות אכילה שבכל התורה אין לנו לא פסח ולא קדש. לא תרומה ולא מעשר שני. רק מצה אחת משנה לשנה, ואם נס היא לא הועילה בידינו בשלימות ולא עיד אלא כי תחת יופי שיהי האכילה של כל זו ספק אישור כרת ולא עוד אלא שיכhill בזאה רביהם חייו, וגם נוציא ע"ז אלףים חייטב בעניין ה' חיליה וחילילה. עכליה. ואין אחר דבריו כלום כי כבר הורה רבינו ניצה ומשה אמר ותורתו אמת.

**משה שטערן
אב"ד דעבעעצין יצ"ו**

**מוחשי"ק פ' פקודי שנת תשל"ח לפ"ק
פה ברוקלין יצ"ו**

— מג —

הרב סייני הלברשטאטס

רב דקהל דברי חיים
בלאמויר הרה"צ מהויר ישראל שליט"א
האדמוני ואבדיק זמיגראד יצ"ו
במח"ס סייני בקדוש על הל' פסח, עורך הרויסעה"ת
סדר תפלה סייני בקדוש, סייני בקדוש על חג רסוכות, ועוד.
יום ג' לסדר ע"פ התורה אשר יורוך", תשל"ח
בעזהש"ת

שלוט למר ולחותה,
החיים והשלוט ייחדו יהיו חמים, וישראל
הרים שלוט לנוף ספיר יהלום, חו"ב בתדרי
תורה, משנתנו סדורה, קולע אל השערה וכור'
ותיק וחסיד כשות הרה"ג בהוא"ר שלום יהודא
גראש שליט"א הרב דק"ל האלמן יצ"ו.

אחדה"ט כמשפט ליראי ד' ולוחשי' שמו אורט' לו שמדוברתו
הנובעים מלכתח אש התורה ועובדיה ויראה לחי עולמים – גיענו וראיתי בהם
שכל מגמותיו רק לקנא קנאת ר' צבאות שלא יכשל בני ישראל ח"ו
במאכילות אסורת ויתממו לבם, כאשר דבר בקרשו זוקני – ביןו הקדוש ציס"ע
ע"י השו"ב הקלים ונחתפטו בטראיפות וגברו עליהם דעת זרות עד שפרקנו
ונאבדו מתחוק קהל הקודש יעוז".

יה"ר שבזכות האמונה שנג��ו אבותינו בה מצרים יעוז הש"ת גם עתה לכל בני ישראל בכל מקום שהם ובכל מקומות מושבותיהם ויפר עצם גויים וניניא מחשבותיהם עזנו עצה ותויר דברו דבר ולא ייקום כי עמנוא' ל, כי בטוחים אנו באיל ארך אפים ורוחם וחנון.

הכותב בלב נשבר ונרכח ומצפה ומיחל ומוקה כי מי שאמր לעולמו די יאמר לצורתנו ברוחניות וגשמיות די, ונזכה בקרוב מאוד במהרה לראות במלכות שמים ולגאולה עולם ויאמרו בגנים ה' מלך וה' ה' מלך על כל הארץ. המצפה לרחמי שמים וחסדו כי לא יטוש עמו אכ"ר.

הק' סיני הלברשטאטם
בלאאמו"ר הרה"צ ממן רבי ישראל שליט"א
האדמו"ר מזיגראד יצ"ו

— מד —

הרב סיני הלברשטאטם

רב דקהל דברי חיים

בלאאמו"ר הרה"צ מוה"ר ישראל שליט"א

האדמו"ר, ואבד"ק זמיגראד

במח"ס סיני בקדש על הגדרה של פשת, סדור תפלה סיני בקדש;
עוקר עריים עה"ת; סיני בקדש על חג הסוכות; וועוד.

כ"ו תמוז תשל"ז

יום דהילולא דכ"ק זקיini הרהגה"צ
רשכבה"ג סוע"ה וכוי מוה"ר סיני
צלחה"ה האדמו"ר ואבד"ק זמיגראד יצ"ו

שלמא רבא מן שמי יסגי להאי גברא רבא ויקירה יד"נ הרה"ג נודע שם ולתלה בשערים המצוינים בהלכה בהרבצת תורה, טהרה וקדושה לעדרים, דולה ומשקה מторת רבוטינו הקדושים. אשרי שלו כהה, עםוד הברזל בל ימושט נגד רוח סערה של החדשות בכל דברים הנוגעים לקדושת ישראל שהן יסוד היסודות עיקר העיקרים לקיומו של עמנוא' עם קדוש, ה"ה כ"ת

האריכות כי אריכות הפלפול והבאת ראות שונות מצעדר ומחזק הדעת הטועה שיש מקום לפלפל בזה ויאמרו אותו האנשים אשר מקלם יגיד להם שלא לשמעו לדברים הכתובים.ala יבואו רבנים אחרים יותר גדולים מала ויפלו פלפולים ארצה, ויביאו ראיות אחדות כנגדם לאפסוי פרעה, אשר ע"כ דעתינו העני אין לו רק להביע אומר בקיצור נמרץ מה שהוא פשוט יותר מביעות בכווחה, ואותם אשר לא עיינו בדבר א"א להם לידע כל שורש דבר, ובפרט אחרי שהציג הדר"ג גם טעמי ונימוקיו, וכל עין רואה צדק. ואחריו שם עיניהם בדברים ועינינו במקורותיו וגם בהמתכתיים המשלחתים, יבואו רבותינו וקני העיר ויפרשו השמלה. וירורו לנו להלכה למעשה את הדריך אשר נלך בו.

וידועים דברי רב כי היה החסיד בספר החסדים (סימן רסא): אהוב לך את המזווה הדרומה למת'מצוה, שאין לה עוסקים... כגן שטראה שבני עירך לומדים מועד וסדר נשים – תלמוד סדר קדושים... ותקבל שכך גדול כנגדם, כי הם דוגמת מת'מצוה. אהוב אותן מסכתות ואוהן הלכות שבני אדם אין רגילים בהם. עכ"ל.

על כן שמחתי שנחן אל לבו להוציא לאור ספרו זה, אשר ביסודו הונחו ספר אנטיקלופדי רב הכמות והaicות. ועליהם הוסיף הערות וביורים, השלמות והקבלה מתוך ספרותנו הרחבה והענפה, למען הבא לפני המעינים את השיטות השונות, כדי שיתבררו ויתבלבו הדברים.

ולכן ברור לי שכאשר יתפרנס הענן לפני הרבנים המובהקים שבגלילותינו ע"י כתה"ר, בטוח אני שישימו עיניהם עליי ויאמרו זה האיש אשר המלך חפץ בקרנו – מאן מלכי רבנן. ועל כן הני נ"כ מסכים שיוציא ספר זה לאורה, ויה"ר שייהי לתועלת המקה, ונזכה בדבריו היוצאים מן הלב יכנסו לב להעיר אוזן השומעת על דברים העומדים ברכובו של עולם בחולין הנאכלים בטהרת הקדוש. בפרשה ממאכלות האסורת. שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו!

ודע שmobא בספר שיח שרפי קודש (ח"א עמ' פ"ה): "בשיח עם חסדים אמר האדמו"ר בעל "חידושי הרי"ם" מג/or: – שמעתי, יסנם צעריהם שאינם מקידין על אכילתבשר חלק דוקא, בלי כל סירכה... הם אומרים, אין אנחנו כבודינה כו, לדאג לחומרות יתרות... אינני מבין, איך יתכן לומר כך במקום שיש ספיקא דאוריתא, ואיזה יהודי אינו במדרגה לפרש מחשב איסור דאוריתא..."

ויקום בו בשלום ובמישור הלךathi ורבים השיב מעון. וכבר כתוב האור החיים הקדוש על הפסוק (ויקרא י"א מ"ד) ולא חטמו את נפשותיכם בכל הארץ הרומש על הארץ: באמצעות שמות מצוה זו, לא ישלטו עכו"ם בעם בני ישראל, כי עכו"ם נקראן שרצו ושקצים הרומים על הארץ. כיון שנוהרים ישראל ממאכלות אסורות – אין כל אומה ולשון שלטת בהם ונוצחין אויביהם.

לעצמם ולאחרים", בתקופה שבה היו תאמים לשני המקצת. היינו מ„ארבע המדות שבתלמידים: הרוצה שילמוד וילמדו אחרים – עיר טובה".

הרב המחבר דנו „ארבעה שמחות ביום אחד ראה" ועליו נאמר „ארבע תכיפות הן ייחד מנהון תיכף לת"ח ברכה", ומגוון עליו הallel באמרים חכ"ל, „ארבעה דברים אדם העושה אותן אוכל פירותיהן בעוה"ז והקרן קיימת לעוה"ב" – ועל כן „ארבעה צרכין להודות" ו„ארבעה מזמורים צרכיים לאמר" על יציאת ארבע קונטראסים בחוץ שהן שתיים בפנים (תורה ונגולה נתאחדו על שולחנו). „ארבעה הן שיצאו להן מוניטין בעולם" בין אותן דברים יפים לבני אדם" ולכן יברכו ה' בא"רבע פקידות: לבכורות, לבנים, לשמירה ולשלום" !

נודה לה' הטוב ומטיב הגומל לחביבים טובות שנמלנו הטובה הזאת זيقה המחבר ללקט ולהבר את הספר הזה שהוא מלאכה וחכמה באשר בו ליקט דא"ח ממארני ח"ל וספר קודש מרבותינו הראשונים והאחרונים. והן אמרת ספרי הלבבה ומוסר נמצאים ומפוזרים בכל בתיהachi ואשר בהם מבואר הדרך העולה בית אל. אמנס המאמרים והענינים הנוגעים לקדשה זו – שמחייבים בו שמירה משעת קירה – מפוזריםacha אחת הנה ואחת הנה והיא כמאמר הנביא (בהתורה יום א' דפסח) „סוגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא": אין איש דרש או מבקש אותן כי הכל קונים על המוגמר מבית החירות ושם ספר התורה מונחת בקופסה ואין איש שם על לב.

על כן עת לעשות לה. והחלש יאמר גבור אני ואיש את רעהו יעוזו ולאחיו יאמר חזק, והליך זה יהיה לתועלתו בעזהשיות לכל מי שימצא חן בעיניו לדעת מה ה' דורש ממנו. הקורא בו יראה שكونטרס זה לא נתחבר על מנת שלמדו בו בלבד – כי כמעט לא נמצא שום דבר חדש שלא ידע אותו הקורא מתחלה – אלא המכונו בكونטרס הזה הוא. כליל אומנותם ביד האומן, לרשותם דברים שיעמידם בהן במחשבתו ויכניסם בקירות לבו להתבוננו ע"י לאחיזה בדרך הקודש להשתמש בו למעשה. וכך תחזקנה ידיו של הרב הנ"ל ויהי ה' עמו ובכל אשר יפנה יצליה לעשות גדולות „ושפתחו בשוע יפתח כאולם המפתח" והשיית יחנינו „ועוז וכח לו ימתח" ויזכהו להיות ממזכי הרביס בכונה

מוח"ר שלום יהודה גראס שליט"א המפורסם בעולם לתפארת עם סגולה, אדרבה ואבקשה טוב לך ושלום בארמנוטיך. יהיו שלום בחלק שלוחה בארמנוטיך !

חדש"ט ושתי האגדה לו שמשמעותי בהודעתני כי בערטו ית"ש הנו עומדים כבר באמצעות ספרו ספרו ויהלום יקר הערך נקוב בשם **אפיקות מצות השלים**, אשר בו לקט בעזהשיות מספרי קודש אמרים וענינים מנהגים ועצות והרחקות בהלכות אפיקות מצות ונוסף עליו דברי התערורות ומוסר להזכיר ולהתבוננו ע"י דברים מועילים מאד לעובדות ית"ש, להגיד לאדם ישרו את הדרך אשר ילך בה – נוסף על מה שידע „את המעשה אשר יעשה" – „דת דין ופקידים כפל לפקדדים" .

ואף שאין מקומי בין מחברי חיבורים – כי ידעתני ערבי – אך לא אוכל להשיבו ריקם כי מכיר אני את המסדר ומלך הנعلاה אשר הוא ירא א' מרבים עובד ה' במסירת נפש ונאים הם הדברים למי שאמרם וסידרם; ראויים הם להבאים לדפים ולהפיצו על פני תבל לצוכת את הרביס. יישר כחו וחילו לאורייטה !

הרב המחבר שליט"א הוא כבר בבחינת „איתמחי גברא" ואיתמחי קמייע" כי הרי זיכה אותנו בכמה ספרים חשובים שנתקבלו בצדור באחדה רבה, וכמעשיהם בראשונים כן מעשו באחרונים. אסף כעמיר גורנה מדבורי רבותינו שמיימות אלו שותים ועליהם אנו נשענים, וסדרם לפי פרקים וכותרת בראש כל אמר, שהקורא ימצא בנקל מבוקשו, והוסיף עליהם נוף משלו, באורים מראה מקומות והערות חשובות.

עינתי בספר דנו וראיתי „ארבעה הופעות הם" ב„ארבע קפיאות שקוף", ובאמת „ארבעה דברים של שבח יש כאן" ב„ארבעה דברים שזכה ר' יהודה" וכך „ארבע מצות שהיו להם לישראל במצרים". ידוע ש„ארבעה דברים צריך לקבל עליו מי שרוצה להיות חבר"; ולכן הקונטרסים האלו ש„ארבע סיגות הון", נאמרו ב„ארבעה אףון": פנים של אימה למקרה, פנים בינוינה למשנה, פנים שוחקות להש"ס, פנים מסבירות לאגדה". הרב המחבר „ארבעה קולמים נטלא" לכתוב בספר של „ארבע מדות יפות לבני אדם: מלאכה (סדר האפייה), תורה (הלכה), עצת זקנים (מנהגים), ורוח נמוכה (מוסר)". ובאשר „ארבע דרכים הם" להציג המטרה כי „ארבע מדות בהולכי בית המדרש וב„יושבים לפני ת"ח". תפס מ„ארבע המדות שבתלמידים" חכמים שלמד

לעורר את מנהלי בתי האפייה שידקדו על הנשים העובדות
שיכסו את ראשן ההלכה.

הנשים הללו באות לבקש פרנסתן בגלגול המצוות. באות
מבתים שונים, חרדיות, דתיות פחות או יותר, וכמה מהן רגילות
ללאת כל השנה בראש מגולה.

בעל בית האפייה למצוות חייבנו לשכור כפועלים במצבות
שלחם רק נשים צנوعות המכוסות ראשו, אע"פ שיצטרכו לשלם
להם כמה זושים יותר, וברור שישן הרבה נשים צנועות המכוסות
לכך למצא העסקה במצבות מצוחה.

ב) ועוד דבר נחוץ: אם עובדים במצבות אנשים ונשים יחדיו,
או יהיו מובדים אלו מלאו להכ"פ ד' אמות, ובאים לאו הרי
בעשיית מצות מצוחה מדברים ליצנות ושותוק וקלות ראש וכו'
ומלבד זה התערובת שם אינה במקומה, וכו'.

ר' רפאל זילבער – מה –

אב"ד רפ' פרידמן
ברוקלין ני. י"ז

ב"ה

חוותי איש מהיר במלאתו מלאכת שמיט הוא ניחן האברך הדגונט
והגעלה ה"ב יורא וחדר לדבר ה"כ בש"ת ט"ה שלום יהודת
גראף נ"י ש"ב יורא ח' מרכבים ועדר עליון רוח טהרה לעודר אהינו
בני ישראל על עניין זהירות ושמירה מפני כלות אסונות, וקיים בעטיר
גורגה דברי ראשונים ואחרוניים וספרן של צדיקים מפרשין התורה
וחש"ס שבכאריות עד כמה מגע הפנים וההיווק אל נפש היישראלי
שמתפלג בזה ה"ז ולעומת גודל מעלה הנשמר והויר שזכה להתقدس
ולחתה רלוות נשמה. גם בדברי הלכה ידו הדת והביא כמה הלכות
נזכרות ותשובות וברורות בעיניהם תללו. ואשרו של בטה, מה' ישא
ברכה. ומוי יtan ייבננו דבריו בלב הקוראים להתעוזר ולשמוד דרכו
החיים כי בעזה"ר רבה המכשלה, זע"ב זכויות הרובים תלוי בו. וראוי
להיות בסוציאו ועורי להוציא לאור עילך היבורה.

זע"ז באעה"ח א' ל"ס בריתי שלום תש"א ל"ק פה מהנה
תורה יוראה דזונפניק".

הק' ר' רפאל זילבער

רצואה ולב טהור ..תצל אמרותיו כטל לקוי רסיסי טל" ויעשו
הדברים רושם בלבבות אחבי ויתגדל ויתקדש שמייה רבא.

יהא בית ספרו ברוך לפאר ולרומס קרון התורה והיראה,
ולבוסס ולהרחב גבולי הרבצת התורה בתפוצות ישראל, ולהיזוק
ועידוד בני התורה בדורות ישראל ומוברים ע"ד ישראל סבא
מחונכים – בדרך שהרוו לנו רבותינו מאוה"ג זי"ע משנות דור –
ויאכח לנטו גפן פורחת בכרכס ה' צבקות מתוך אושר ועו"ר
ושירוה נחת ועונג רב מכל יו"ח שי לראות בניים ובני נינים
עוסקים בתורה לשם, ומשולחן גבוה ישפיעו לו בתדירתו שיאכה
לייש באלהלה של תורה כל ימי חייו. ויהיר שככל אחד ואחת
יעשה בכל האמור ...בازירות נפלאה", כפי שהי' ב"פסח מצה
ומרור" בעת יציאת מצרים, ...ואכלתם אותו בחפazon". וחדבר יחש
אשר מילוי ההבטחה: "...ויהי בשלם סוכו (שבית המקדש יהיה
בירושלים) ומעונתו בצדון". ונקריב את קרבן הפסח כהכלנו
ונאכל שם מן הפסחים וממן הצבחים – בגאותנו ופדות נפשנו,
בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, Amen.

בכבוד ובברכה להצלחה בכל האמור

ובברכת חג הפסח כשר ושמח

הק' סייני הלברשטאם

בלאמו"ר הגה"צ רבי ישראל שליט"א
האדמו"ר ממיגראד י"ז

בצירוף ברכתי הנני רושם את אשר נתעורהתי (כאשר עיינתי
בספר) בכמה דברים העומדים על הפרק ושנחוץ מאד לפרסם
אותם (וכבר נכתב בספר סייני בקדוש על הל' פסח וספריו עורך
הרים על השוו"ע).

א) מובה בשוו"ת דברי חיים לזרני הרה"ק מצאנצ'ץ, שאשה
ההילכת בראש פרוע אינה נאמנת על כשרות. (וועי' בספר דת
משה ויהודית בשם חצ' מבעלז זי"ע, ובס' מהניך קדוש).
ומס כן, כל אשה המגלה שעירות ראשונה אינה נאמנת להיות
מתעסקת במצוות מצוחה, אפילו כשהעומד שם משגיחה תמידי, שאין
ביבלו לראות ולהשಗיח על כל המכשולות שתגרום האשה בעלת
ראש גלי, וד"ל.

ולכן, היהות ועכשו הזמן שמכינים המצוות מצוה לחג הפסח
בבתי אפייה למצות, וגלגול המצוות נעשה על ידי נשים, נחוץ

— מה —

הרב שלמה האלבערשטאט שלייט"א
כ"ק אדמור"ר שליט"א מבאובב, ברוקלין נוא יארק

שלמה האלבערשטאט
אבז"ק באבו

שֶׁפֶר קָדְמִי לְהַתֵּיא כִּי חַי! לְמִרְאֹת עַיִן הַקְּנֶטֶרֶס אֲשֶׁר חִיבֵר הַאַבָּרֶךְ
הַמּוֹלֵג בְּתוֹרָה וַיַּרְאֶה בְּשַׁת מַוְיָּה שֶׁלֹּוּ וַיַּהַדֵּא גַּרְאָס נַיִזְיָה.
אֲשֶׁר יֵצֵא לְזֹבֶחֶת אֶת הַרְבִּים וְלְלַקְׁוט שְׂוִישָׁנִים מִדְבָּרִים גְּדוֹלִים וְצִדְקוֹי
עַילָּס בְּהַתְּעוּדָרוֹת וְדָבָרִי מַסְפֵּר לְהַשְׁמֵר וְלְהַזְּהֻר מִכְשָׁלָן מִאֲכָלוֹת
אֲבוֹרוֹת הַזְּזָה וְאֵם אַמְּנָס שָׁאֵין סְפִירָה כֹּזה צְדִיקָה לְשָׁוֹם הַסְּכָמָה אֵךְ לְמַעַן
לְהַזְּקָה יְדֵי הַרְבָּה אַבָּרֶךְ נַיִזְיָה כֹּזה וְלְמַלְאָאת רְצָנוֹ בָּאָתִי לְעֹזֶר לְבָב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיעָה וְלִתְמָכוֹן.

ע"ז בָּאָעָה חַי יְסֵה הַלְּסָה לְאָתָבָלוּ כָּל תְּועֵבָה, תְּשֵׁלָא לְפָ"ק.

הק' שלמה האלבערשטאט

— מט —

שמואל הלוי ואונר
רב אב"ד זר"מ
זברון-מאיר, בני-ברק

ב"ה, יומ ב' וישלח תשל"ט לפ"ק, פה ברוקלין יצ"ו.
ראה ראייתי הח"י החשוב על איסור יהוד וצניעות בנות ישראל בכלל
אשר פועל ועשה כב' ההגאה"ץ מזכה את הרביבים כ"ת מוהר"ר
פה ברוקלן יצ"ו.
הספר הנ"ל מחובר בלשון המדובר המורוגל כדי להרגילו בפי הבדירות
נשים ונשים, ובפרט ענייני יהוד שהמדרגה הראשונה לאיסור חמוץ
דרירות — ובעו"ה נפרץ לרוב, ובפרט בערים גדולות שהנשים והבנות
עובדות בבתיה חרושת ומשרדים והוא הגורם שהמחיצה של קדושה ששמה
התורה בין ב' המינים — נפרצת בי"ג פרצחות — וע"כ כל מי שעומד בפרק
ברוך יהיה.

ע"ז בעה"ח ומזכה לחסדי ה'
שמואל הלוי ואונר

— מו —

כָּל אַבְרָכִים
על יד מוסדות התורה
מארכו

ב"ה, כ"א חשוון תשל"ח
כבד הרב הגאון הנודע לתהלה ולתפארת וכו' וכו'
מוחה"ר שלום יודא שליט"א גראס.
שלום וברכה
הגיענו השמעה המשמחת אשר כתיר זכה ואיכה את הרביבים
בב' ספרים נפלאים היה גדולי יודא על הל' ציצית, ומזוות שלום
על הל' מצוזה.

ולכן נבקש מכתיר לשלווח לנו 2 טופסים של ס' גדולי יודא ו-
2 טופסים של ס' שעריו שלום, לאכזות בהם את הרביבים בכלל ואת
חברי כולנו בפרט. במחair אשר ישית עליינו כת"ר, ויבא שכמ"ה.
ברכת התורה

הרב שלום איידעלמאן
ראש הכלול

— מו —

הרב שלום הכהן וויס
מלפניים רב בק"ק אווחעל
וכעת בכהמ"ד בית שלמה, ברוקלין יצ"ו

בע"ה.
נבוֹא וְנַחֲזִיק טוֹבָה וּבְרָכָה, לְאוֹשֵׁש אֲשֶׁר לוּ כִּכְה אַיּוֹ וְחַבְבֵּי הַרְבָּה הַמּוֹלֵג בְּתוֹרָה וַיַּרְא חִוֵּב טוֹבָה
כְּכֶשֶׁת מַוְהִיד שְׁלָום וְיַהְדָה גְּרָאָס נַיִזְיָה בְּעַמְּחִיס נַפְשׁ שְׁשִׁיעִי, הַעוֹסֶק לְהַרְיוֹן מִבְשָׁלָן מַדְרָך עֲמִינָה.
ברביבים המושכבים הַלְּבָה הוּא מַנְסֵה לְהַחֲרִיר בְּלִבְנָה שְׁלָמוֹי אַמְּנוֹן יְשָׁוָרָל אֶת הַחֹבֶב המוטול על בְּלִי אוֹיָא
לְרָאָתָה שְׁהָמְאָכְלָיִים יְהִיוּ בְּשָׁרִים עַצְהָוֹת וְלְהַזְּהֻרָה הַתְּגָלָל חַי כְּמַאכְלָות
אֲסָרוֹת שְׁמַטְמָעָם הַלְּבָה וְהָה וְהַגְּרָס שְׁבָאָשָׁר נַגְּרָלָו נַחֲפְטוּם בְּאִיסְרוֹת וְצָאָת חַי לְמַחְבּוֹת דָּעָה כְּאֶשֶּׁר
צְתָבָה בְּתוֹרָה וְלְהַעֲמִיר הַרְתָּה עַל תְּלָה. וְכָל הַעוֹדָרִים וּמְסִיעָים בָּזָה הַמְצָוָה הַיְקָרָה, יַחֲכְרֵבוּ מִשְׁמֵי מְעוֹנָה.
בְּרָכָת אֲשֶׁר יִקְםֶה את התורה.

הבאעה"ח יומ ב' לפס' והתקשרותם והיותם קדושים ב"ב למבי' ברכם טהרם תשל"ז לפ"ק.
הק' שלום הכהן וויס
הרב רקי"ק אווחעל יצ"ו

הרב שלמה יודא שוויצער

רב דקהל דברי נועם, ספרינג וואלי, ניו יארק
מחבר ספר דברי נועם, וספר שו"ת "שלמה משפטך" על עניין ח"מ
בכ"ר, יום א' לס' "מי לה' אליו" תשל"ט לפ"ק.

החיים והשלוי וכט"ס למע"כ יידידי הרב הג' הבודר גדר ועומד בפרץ
ולוחם מלחמת ה' במסירות נפלאה, אשכל הבהיר הנותן אמר שפֶר, בחזרונו,
ללמר לבני יהודה קשת לעמוד על המשמר היה בש"ת מורה"ר שלוי יודא
גדאס שליט"א, רב דקהל עדת האלמנים.

אחרשה"ט באחבה רבה, הנה מע"כ יידידי שליט"א הודיע לי שעומד
לוזיא ספר חדש (וכמעשהו בראשון) להזיר החרונאים ולהרים כשורף קול
להסידר מכשול מוך עמיינו, ובענוונותתו החשוב אותו השפל, והגריל אותו עד
כדי להיות שר המסתכים על חבריו הנעלמים, כי אנכי לובא עד הלום. ואין
הלוים אלא מלכות מאן מלכי דבנן, אך לאוה יידירות וכמענה להפזרותיו
הרבונתי לכתחוו לו איזה מילימ' בר"ת מפרש, השבוש מה שחנני הש"ת
כדי לחזק את רוחו לכלכת בדרכו, דרך ישרה, זהה החלי בס"ר:

בפרטנו כתוב אחד מעשה העגל, ויעמד בשער המחנה ויאמר מי
לה' אליו ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר להם כי אלקי ישראל של שמו
איש חרבו על יריכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו
ואיש את רעהו ואיש את קרובו וכו' ובני לוי עשו לדבר משה. ומרעה"ש
שבה אותם בפ' ברכה: וללו אמר תמייך ואוריך לאיש חסרייך וכו' האמר
לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמו
אברחיך ובידך נצورو וכו'. מקראות אלו אומרים: רשותי.

הלא כל ההרוגים שעמדו לעגל נתחייבו ביתה כי"ד ע"י הרבה בעדים
וחתראה, ושבט לוי דנו אתם כדין, ולמה hei צריך ההרוג לפגוע באחיו
וברעהו ובקרובו ולעשות לו שונים במשחתו? הלא כשיגע בא'
בבשחתו שחיבב מיתה אל יגע בו אלא יקדא לחברו מבני לוי שאינו
במשחת הנשים והוא יעדמו ג"כ לחבירו לשרטו להרוג את
קרובו של חברו? ומה hei צרכיס לקיים צו הדין רוקא אוופן כוה? מזה
אבדתי, יכולים לדאות שכשmagיע עת פריקת צול, שרכיס פורקים מעלהם
על מלכותיהם, או אותם הכהנים הלוים הצדיקים אשר שמרו את משמרת
החדש, שנשאו נאמנים למלך מלכי המלכים הקב"ה, ורוצחים לכאנות קנאת
ר' צבאות, יכולים להצליח רך אם קנאתם הוא "בלתי לה' לברו" בלי שום
גיעה של שנאה או של נקמה — בלי שום פניות — רק לנעם נקמת ה'.

מרע"ה בבחן אותם וצוה "הרגו איש אחיו ואת רעהו" דיקא. אם מי
שהוא הורג את אחיו או קרובו ורעהו באותו נימוס שההורג לאחר שained
קרובי, שאחיהם בודאי לא הרג מלחמת שנאה, או הסיכון שכונתו לשם שם
לנקום קנאת ה'.

וע"ז שיבח אותם מרע"ה: "האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו
לא הכיר וגוו'" — שכל קנאתם הייתה מלחמת האחים ונאמנותם לה' ומלחמת זה
שנאו הרע ורצו לבعد שונאי ה' עושי הרץ, בלי הベル מ"ע שרה רעהו או
קרובו.

זה אגיד לו. לפני כמה שנים, כשהי' רעש מהונעה בשחיתות ובכשרות,
نمנו וגמרו להושיב בי"ר, ואני הק' הי' ג"כ מזמן להופיע. כשההגעתו שמה
אמרו לי שכל העניין נתקטל ע"י גורמן שונים שהעתרכו לבטל הרבר, והרב
נסאר הלוי, ושקט ברחוותה העיר, ואין פוצה פה וכל הקנאים נעשו פתאום
לענויים, ומקיים ה' כי יכלו עוניים וישראל, והgem שדבר זה הוא בנפשם
ונפש בניםם, כי כבר הוזירו לנו רבותינו שהקשרות הוא יסוד בית ישראל
ובלא יסוד זה אין בנין ואין להאריך בזזה.

יהודה אתה יודוך אחיך (בראשית מ"ט) ופרש"י ז"ל לפי שהוכיחה את
הראשונים בקנטוררים (קרדי בקונטרסים) התחילה יהודה לסתוג לאחריו וקראו
יעקב בדברי רצוי — יהודה אתה לא כמותם. וראה זה פירוש יפה מרכי
מררכי חיים מסלונים (טעם וקניהם קס"ו) צל הפסוק לך דד שחת עמק (שמות
ל"ב ז') ואמרו בוגמא רר מגדולתך. וכן הי' רוש מקרא זה: "... כיון שנורע
למשה כי חטא ישראל בעגל, הי' מקום שירעה להישאר בשמיים וללמור
תורה מפי הגבורה, מה לו ולפלוichi עגילים? משום כך ציווהו הקב"ה: לך, דר
מגדלותך! עכשו לא העסוק בתורה "... כי שחת עמק" ועליך לירד ולראות מה
ניתן לעשות בכדי לכפר חטאיהם ...

"זה תפיקדו של מניג בישראל. לא להתרחק מן העם ברגע שפרחו, לא
להפיקרים, כי אם לדאג ולחפש דרכים איך להחוירם למוטב. להוציאם
מעונשין וمفועננות קשה".

כן יידי הרה"ג ירד לדאות מה נעשה ברחוותה העיר בעגלים ובמעשה
שחיתותם וחפש דרכים לחזק חומת ה城墙ות ולהחזיר עטרה ליושנה. ישר
כחו וחילו לאורייתא!

ולכן אפריוון נטיה לכבוד מע"כ הרב המחבר רנן, שכשראה התנהגות
שלא כשרה הרים קול מחה, ולא הניה ולא שקט. אפי' כשהתנגרו לו בני
משחתו; את אחיו לא הכיר. ואפי' אבד ציינו את פרנסתו; את בניו לא ידע.
למה? כי שמו "אמרתיך"! כי קנאתו היא לש"ש מהაבת ה' שעלה על
ההבת אחים ודרעים ובנים. והוא הוא הקנאות של שבת לוי להיות בלתי לה'
לבדו; וה מבחן, כאשר אמרנו, אם מקנה בעושי עליה אפי' כשהם קרוביו או
רעיו או סימן מובהק שהיה בלתי לה'.

ובדבר זה המחבר שלנו הוא מהיחידים שכדור שהשליך ומשליך נפשו

גיטט זיך ווי וואסער. פאר וואס טוט איזה גאר נישט? פאר וואס זענט אירר נישט מתפלל? האט דער רבי גענטפערט: וואס הייסט איך טי נישט.

האט ער גענטפערט: עס שטייט ביז די מלחת עמלק "ויהי" כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכasher יניתה יrido וגבר עמלק" (שמות, פ' בשלח), ווען משה האט געהאלטען די הענד פאראשפריט אין די הויך האבען זיך אידען געתטאראקט. שטייט דארט ווידי משה כבדים וכוי' ואהרן וחור חמכו בידיו וגו". משה הענד זענען געווארען פון די שווערד מלחה מאון אונגעהויבען ארפאפאלאען. נאר אהרן און חור האבען זיין אונטערגעהאלטן. האט דער רבי גענטאגט: עס איז הדינט נישט דא קיין חומכים ע"כ.

ווען מיר ציען א פאראלעל פון די ווערטעדר פון הייליגען דברי חיים וואס זאגט איז וועגן שוחטים פסולים זענען כמה קהילות א羅יס פון דת איז די כוונה זיכער געווען אויף אזעלכע קהילות ווי פראנקפורט און אנדערע קהילות פון דיטשלאנד וואס אין צייט פון ר' נתן אדרל איזו פראנקפורט געווען אַ עיר ואם בישראאל וואס איז אַרויס פון דארט ר' נתן אדרל, דער חתם סופר, הганן ר' זלמן עמדין.

60-70 יאָר שפער, בסוף ימי פון ד"ח ווען ר' שמושן רפאַל הירש האט געואלט אויפשטעלען אַ קהלה איזן פראנקפורט, האט עד שווערד געקנט טרעפען אַ מנין שומרי שבת. און דער ד"ח זאגט אַ דאס איז גוקומען וועגן שוחטים פסולים!

דער ספר האביב פון די בעלי רוח הקודש פון די עשרה השבטים זאגען בפ' איז איזן פראנקפורט איז געווען שוחטים פסולים, וואס דער חותם הס"א איז געווען אויף זיינט זיינט ר' ס"א נאר די קצבים האבען אים פאר יאנגט, זענען געלביבען מכנייע צו זיינט ר' ס"א נאר די קצבים האבען אים פאר יאנגט, זענען געלביבען די שוחטים פסולים און געגעבען חיות וואס איז די שווערד פון די ס"א וואס דאָך דעם איז דער עולס נחפטס געווארען מיט נבלות וטריפות און נטטטס געווארען. דאָך דעם האט דער בעל דרכ' זיך געקנט גובר זיינט און מסית זיינט צו די עריגסטע עבירות בייז גאנצע קהילות זענען אַרויס פון דת ר' ל'.

וואס רבותי איז גוקומען לאחר זה? שלמה הע"ה זאגט אין קוהלת מקומ המשפט שמה הרשע (קהלת ג' ט') דארט ווי דער משפט איז געווען ווי די גוירה איז געווען דארט איז געווען דאס רשות. יעצט רבותי, לאמיר זיך מתבונן זיינט, די ביטערע גוירה פון די צווייטע וועלט מלחה מאיז גוקומען פון דיטשלאנד און דארט איז געווען דאס רשות, פון דארט איז גוקומען די השכלה האדומה וואס האט אַפְגַעַשְׁמָדֶיט מילונען אידען ר' ל' ווי איז גוקומען או די ריד פון אזעלכע אויסווארפען זאלן האבען איז השפה?

דורך דעם וואס פריער האט דער בעל דבר ערלעדיגט די שוחטים און דער בסגנון אחד. דעריבער וועלען מיר ברענגן נאר אַ מעשה וואס איך האב געהרט בשם מרדן האדמוֹר מלובליא זאָל. וויינציג איז געטא איז צו איהם גוקומען אַ איד און געשרגען: רבי, איר זאהט וואס טוט זיך, אידיש בלוט

מנגד זעולה לו במאן ודים תרתי משמע: כל הרוחות שבצלום אינם מזויים אותו כמקומו וועמר וצוצק אף בדברים שאפילו רבענים גודלים עומדים מן הצד. זעיר רשי' ריש' פ' פינחס מ"מ סוף הכלור לבוא, "זכר שהוא לש"ש סופו להחקים" דהינו שיצא מזה דבר קיימת דבר שיש בו קיום העולם, והבחן בחלוקת אם הוא לש"ש או לא, לראות: אם הדברים פועלים ונשמעות או כי צי' כי מזור י"ש הי' וכל מי שיש בו י"ש דבריו נשמעות. (ואף שקרים עליו אויבים מכל הצדדים והוא בצד אחד וכל העולם מצד שני נגנוו כמו שי' אע"ה, אל יתר על מה, כי איזו א', כי ייחידו של עולם עמו, וסוף דבר הכל נשמע. הסוף היה שכל שנאתם זונאתם יאבדו, ודבורי יעשו פירות וקושטא קאי).

להמחבר דנן, בידועים קאמינה, שדבריו וספריו פועלו הרבה להתחזרות הקשרות, והודות לו נתיב הדוד הקשרות שע"י פעולותיה הכהיריים נתיסדו כמה ועדי הקשרות בשכונות העיר לפקה על הקשרות בשכונות והדבה קהילות הכנינו שחיטה עצמאית לעופות ולנסות בעינה פקיהה; אחרים יסדו בי"ד מיוחד לפקה על הקשרות שהיתה בזונחת מואוד בזווה"ד (שנתקלה שאחבי נחפטמו כушרות נשים בדברי מאפה ובמתקי איסור, וכיוצא, ואיכ"מ לפרט הכל, וכבר הארקי יותר בדי).

ונקה שא"ה גם להלאה יעשו דברי רושם.

ולא אמנע מלעתיק איזה גרגירים כמה שדרשתי באסיפה של ועד הקשרות לפסח תשל"ט:

עס איז כדאי צו דערציילען בנוגע לשוחטים (מובא בס' זוהר דעת בשם הה"צ ר' עקיבא יוסף שלזינגער ז"ל) וואס הה"צ ר' עקיבא יוסף שלזינגער דער אידעם פון הגה"צ ר' הלל קאלאמיינר זצ"ל דערציילט איז זיין ספר ש"מ, פון איזין זוידערליךען מאן זון די עשרה השבטים וואס איז גוקומען צו הרה"צ ר' הלל ל"ש און איז געווען בי איהם אויף פסח שנתן כהה. ער האט געברענט מיט זיך אַ ספר מיט דעם נאמען ס' האביב (ר"ת אחינו בענ"י בגולה) וואו עס איז געווען געסריעבען פאָרשייענע ענינים. איך האב מעתיק געווען אביסעל וואס איז נונג זו וויסען בהדרינו: ער שריביט.

ר' נתן אדלר האט געוואלט פסל'ען די שוחטים פון פראנקפורט, און מכנייע זיין דעם חותם הס"א וואס איז שורה אויף שוחטים פסולים בסוד פון על חרבן תח'י גו. אויב ער וואלט דאס דערגרייבט וואלט משיח גוקומען. נאר, דער ס"מ האט אויפגעשטעלט אויף איהם קאבים וואס האבען אים גע-רודפ'יט און ער האט געמות אנטלייפען פון פר"מ ע"כ...

עס כדי מתבונן צו זיין און די מצחה וויליל כמה נבאים מתנאים בסוגנן אחד. דעריבער וועלען מיר ברענגן נאר אַ מעשה וואס איך האב געהרט בשם מרדן האדמוֹר מלובליא זאָל. וויינציג איז געטא איז צו איהם גוקומען אַ איד און געשרגען: רבי, איר זאהט וואס טוט זיך, אידיש בלוט

רבותי, מיר אפערלען דא צו איך מהזק זיין און צו העלפען דעם עניין
נשגב פון כשרות ווֹס איז ליעדר איזי פאָרלאָט. וועט איהר נישט
ענטפערען אונזער אַפְּיל איז אַנְחָנוּ אֶת נְפִשְׁינָנוּ הַצְלָנוּ ווַיֵּלֶם מִיר הַאֲכָעָן אַיךְ
געוֹאָרָעָנְט אָון אַיהֲרָה אַתְּ נִישְׁט גַּעֲפָלָגְט. וועט איהר הערען אָון העלפֿען,
וועט אַיר גַּעֲכָעָנְטַשׁ ווּוֹרָעָן מִיטְּ דִּי בְּרָכָה פָּוּן בָּרוּךְ אֲשֶׁר יִקְּסָט אַתְּ דְּבָרִי
התורה הזאת. (ע"כ הדרשה)

ע"כ אַנְיָ אָמֵד לוֹ חֹק וָמֵץ אֶל תִּירָא מִשּׁוּם דְּבָר, חָגָר חָרְבָּךְ עַל יָרָךְ
גְּבוּרָה שֶׁל תּוֹרָה בְּעֶשֶׂת סְפָרִים וְהָוָא הַדָּרָךְ וְהַדָּרָךְ צָלָח רַכְבָּךְ
עַל דְּבָר אַמְתָּה וְעַנְהָה צָדָק וְכָרָה וְהַשְׁכָּם וְהַעֲרָבָה עַלְיָהָם לְכִימְדָה וְהַן כָּלִין מַאֲלִין
וְחַצִּיקָּן שְׁנוֹנִים יַפְלוּ בְּלִבְאָוִיכָּי הַמֶּלֶךְ. מַלְכוּ שֶׁל עָולָם, וְאַתָּה שָׁהָבָתָךְ
וְתְּשָׁנָא רְשָׁעָה, עַל כֵּן מִשְׁחָךְ אַלְקִים אַלְקִין שְׁמַן שְׁנָוָן מַחְבָּרִיךְ וּבְלָשׁוֹנָךְ עַט
סּוֹפְרָה מַהְיָר תִּמְשִׁיךְ לְעֶשֶׂת סְפָרִים הַרְבָּה בְּרוּבָה נְחָת וְהַרְחָבָה גְּדוּלָה וְיְקוּם בְּךָ
עַל כֵּן בְּדֶרֶךְ אַלְקִים לְעוּלָם וְתְּהִי בְּאָוְלִי שְׁלָחָנוּ שֶׁל מַלְכוּ שֶׁל עָולָם, לְעוּלָם
לְשְׁתִּי שְׁלָחָנוֹת בְּעוֹהָז וּבְעוֹהָב וְלְהָנוֹת מִזְוֵּה השְׁכִינָה בְּסֻעַדְתָּן שֶׁל צְדִיקִים.

החותם לכבוד התורה
שלמה יודא שווייצער

אנְבָּא אַמְנָעָ מִלְהָעֵיד כִּי נִמְצָא תְּהִי קָוְנָרָטָס נְפָלָא וְשָׁמוֹ „זְבָרָן
דְּבָרִים“. (חָכָנוּ בְּעַנְיָן הַצְלָת הַאַדְמָוָרָס מִסְאָטָמָאָר שְׁלִיטָאָה מִידָּי הַנְּאָצִים
יִמְשָׁ), נָעַרְךָ עַיִּי הַרְהָגָג סּוֹפְרָה מַהְיָר מַחְבָּדָס סְפָרִים נְפָלָאָס מוֹהָרָד מַנְחָה
שְׁלְאוּנִיגָּנָעָר זְצָל מַחְיָס תּוֹרָה לְשָׁמָה, וְתוֹרָת הַגָּאָוָה.

וְהִיּוּ שְׁמַצְתָּי שֶׁ שָׁאַלְהָ מַהְגָּאָן הַנְּגָן לְהַגָּן הַצְדִּיק רָאשָׁ גָּלוֹת
אַרְיאָל מוֹהָרָד יְוָנָן שְׁטִיףָ וְצָלָל, וְהַתְּשׁוֹבָה שְׁהָשֵׁב לָהּ, וְדָבְרִיו חֹזְבִּים
לְהַבּוֹת אֲשֶׁר בָּאָור בְּחַשְׁכָּות הַצְרוֹת שְׁעַבְרוּ עַל רַאשֵּׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַמִּים
הַנְּאָצִים יִמְשָׁ, בְּנִיחַבָּת טָעַם מַתְּחָךְ אָודָר צָחָם וּמַצְחָצָה מַהְלָינוּ לְעַשְׂתָּה שְׁלָא
יַכְפּוֹל עוֹד חָזָוּ כְּאָסָן הַנְּרוֹא הַהְוָא שֶׁל הַשְּׁשָׁ מִילְיאָן קְדוּשָׁים לְאָמָנִי וְלָא
מַקְצִחָה חָזָוּ, וּכְידֻועָה שְׁהָגָהָאָצָה הַנְּגָן הַיְּיָ פּוֹסֵק הַדָּרָא אַחֲרָה הַחֲוָרָבָן כַּפִּי
שְׁהַעֲיָדוּ עַלְיוֹ הַגָּאוֹנִים הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר עַיִּי הַחֹכָם מַוְתָּל עַל כָּל אַחֲר אֲשֶׁר בְּשָׁם
יִשְׂרָאֵל יְכוֹנֵה שִׁימָסָר כָּל נִימִי לְבָכָו וּנְפָשָׁוּ לְהַזְׁכִּיאָמָכָהוּ אֶל הַפּוּעָל הַתִּקְוֹן
הַגָּדוֹל הַנְּצָרָךְ לְעַשְׂתָּה כְּדִי הַצְלָל עַצְמָו וּשְׁאָר יִשְׂרָאֵל אֲחֵיו עַמוּ מַצְדָּות וּפְנִיעָי
הַזָּמָן הַאֲפָשָׁרִים לְבָאוּ חָזָוּ. בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְכָל הַמְרָבָה לְתַקְנִים בָּוּ
הַנְּאָמָרִים שֶׁמַּצְלָת כָּל יִשְׂרָאֵל הַכָּה הַגָּדוֹל שֶׁל הַצְלָת יִשְׂרָאֵל חַלּוּמִים בָּוּ
וּשְׁכָרָוּ עַומְדָת לְעַד וּלְעוֹלָמִים עַולְמִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ וּלְזַרְעוֹ וְדַעַוּ עַד סְוףְכָל
הַדָּרוֹת.

דַּעַר שֶׁר פָּוּן עַמְּלָק אָוּן דַּוְרָךְ דַּעַם הַאֲטָה דַּעַר דִּיִּיטְשָׁעֶר רְשָׁע וּוֹסָ אַיז גַּעֲוָעָן
עַמְּלָק אָוּן עַר הַאֲט גַּעֲקָעָנְט אַוְיסְקוּלָעָן בְּלִילְוָנָעָן אַידָעָן דַּל עַיִּכְבָּשׁ*. וְוַיְיָ עַס
הַאֲט גַּעֲזָגְט דַּעַר בָּעֵל רֹוח הַקּוֹדֶשׁ דַּיִּזְבָּעָר דַּבְּרִי זַיְלָה.
אָוּן דַּאֲס אַיז אַבָּא מַגְּדָא מַפִּידָה אַיִן קְדוֹשָׁין (פְּבָעָא עַיִּא) כַּשְּׁר
שְׁבַטְבָּחִים שַׁוְתָּפוֹ שֶׁל עַמְּלָק, דַּעַר בְּעַסְטָצָר פָּוּן דִּיִּקְצָבִים אַיז דַּעַר שַׁוְתָּף פָּוּן
עַמְּלָק. רְשָׁיִי אַיז מַפְּרָשָׁ דַּעַם טָעַם, וּוֹיֵל – סְפִּיקִי טָרִיפָה בָּאָות לִידְוֹ וְחַסְעָן
מַמְנוֹן וּמַאֲכִילָן – עַס קוּמָט צוֹ אַיִּם טְרִיפָות אָוּן עַס אַיז אַיִּם אַשְׁדָּא אַיִּיף
זַיִן גַּעֲלָט אָוּן גַּיְט זַיִן צוֹ עַס עַפְּנָעָן פָּאָר אַירְזָן, אָוּן דַּעַר בְּעַרְבָּרָדָר
הַמָּן הַרְשָׁע אָוּן דַּעַר דִּיִּיטְשָׁעֶר רְשָׁע יַכְבָּשׁ. אָוּן דִּי שְׁוֹחָתִים פְּסָולִים זַיְנָעָן
זַיְנָעָ שְׁוֹחָתִים אַיז דַּעַם.

וְעהָעָן מִיד אָוּן כְּשָׂרוֹת אַיז אַפְּגָעָנְגָעָר דַּעַר גִּיסְטִיגְעָד אָוּן פִּוְיִשְׁעָר
קְיוּם פָּוּן כָּל יִשְׂרָאֵל. אַיזוֹ אַיז מַבְּאִיר אַין רְשָׁיִי סְוָף פְּרִיקִי קְדוֹשִׁים וּוֹסָ
שְׁטִיטָה אַיהֲר זַאלְט אַיךְ נִישְׁט פָּאָרְמִיזָן אַין בְּהָמָות אָוּן עַופָּות טְמָאִים
וְהַיִּתְמָס קְדוֹשִׁים וּכְאַ, וְאַבְּדִיל אַתְּכָם מַן דִּזְמִים לִי** – אַיהֲר זַאלְט זַיִן הַיְּלִילִין
פָּאָר מִיר אָוּן אַיךְ אַבָּא אַפְּגָעָנְגָעָר דַּעַר דִּי פָּעַלְקָעָר צוֹ זַיִן פָּאָר מִיד.
זַאֲגָט רְשָׁיִי (פָּוּן תּוֹרָה כְּהַנִּים) אַוְיבָּא אַיהֲר וּוֹעַט זַיִן אַפְּגָעָנְגָעָר דַּעַר דִּי
גּוֹיִם וּעֲנַט אַיהֲר מִין אָוּן וּוֹעַן נִשְׁטָצָן אַיהֲר פָּאָר נְבוּכְדָּנָעָצָר אָוּן זַיִן
גַּעֲהָעָרִיגָּפָן כָּשָׁר אָוּן טְרִיפָה אַיז מַעַן אַיסְגָּעָשְׁטָעָלְט צוֹ גַּעֲפָאָר פָּוּן דִּי גּוֹיִם
וּוֹסָ אַבְּדָעָן אַידָעָן חָזָוּ, וְוַיְיָנָעָן חָבְרִים.

אָוּן מִיד וּוּלְעָלָעָן מַסְיִים זַיִן מִיט אַעֲשָׂה פָּוּן חַפְּצִים. אַיִן אַ
שְׁטָעָטָל נִשְׁטָצָן וּוֹיִיטָפָן רְאַדְיָן אַיִן פָּסָול גַּעֲוָרָעָן דִּי מַקְוָה אָוּן הַאֲט
קִינְעָם נִשְׁטָצָן גַּעֲהָאָדָט אַיר צוֹ פָּאָרְדָּעָטָעָן. אַיִן דַּעַר חַפְּצִים אַרְבָּעָר
גַּעֲפָאָרָעָן אַיִן יַעֲנָעָר שְׁטָעָטָט. קְוּמָנְדִּיג אַדְיָן הַאֲט עַד גַּעֲשִׁיקָט צְוּנִיְפּוּפָן דִּי
גַּאנְצָעָט אַוְיסְרוּפָנְדִּיג אַז דַּעַר הַבְּצָעָמִים אַיִן דַּא אַז גַּיְט זַאֲגָט אַ
דְּרָשָׁה אַיִן שְׁוֹהָל. הַעֲרָעָנְדִּיג דַּאֲס, הַאֲט יַגְּדָעָר גַּעֲשָׁלָאָסָעָן דִּי גַּעֲשָׁפְּטָעָן אָוּן
גַּעֲקָוּמָעָן הַעֲרָעָן דַּעַם חַפְּצִים. הַאֲט זַדְר חַפְּצִים גַּעֲזָגְט: רְבּוֹתִי וּוֹעַן
אַיךְ קִימְעָן אַוְיכָפָן דַּעַם עַולְמָה הַעַלְלִיָּי וּוֹעַט מַעַן מִיד פְּרָעָגָעָן: וּוֹסָ אַיז
דִּיְנָן נִאמְעָן? וּוֹעַל אַיךְ עַנְטָפָרָעָן: יְשָׁאָלָא מַאְיר. וּוֹעַט מַעַן מִיר פְּרָעָגָעָן:
הַאֲסָטוֹ גַּעֲוָוָאָסָט אַז דַּא אַין שְׁטָעָטָל אַיִן דִּי מַקְוָה פָּסָול? וּוֹעַל אַיךְ זַאֲגָט:
יעַ. וּוֹעַט מַעַן פְּרָעָגָעָן: אָוּן וּוֹסָ אַסְטָוֹ גַּעֲטָהָן צוֹ דַּעַם? וּוֹעַל אַיךְ
עַנְטָפָרָעָן: אַיךְ בֵּין גַּעֲפָאָרָעָן צוֹ זַיִן אַיז גַּעֲזָגְט אָוּן זַיִן הַאֲבָעָן מִיר נִשְׁטָצָן
גַּעֲוָאָלְטָפָלְגָעָן! גַּיְט מִיד בְּכַתְבָּה אַז אַיךְ אַבָּא אַיךְ גַּעֲוָאָרָעָן!

* אמר המו"ל: עַס אַיז יַדְעָה דִּי מַעַשׁ סִיט מַיִן טָאָטָעָן עַה וּוֹסָ מַוְרָה מַרְן
כְּסָגְטָאָר שְׁלִיטָאָר הַאֲט גַּעֲזָגְט אַז נָאָר צְוָלִיב דִּשְׁחוֹתִים אַיז עַר אַוְעַק... 17 ס"ת זַעֲנָעָן
פָּאָרְבָּרָעָן גַּעֲוָרָעָן בְּחֹוק דִּי שְׁלִשִּׁים וּזְהִדְבִּר, אַיז אַלְעָס צְוָלִיב דִּי שְׁוֹחָתִים.

וכיו"ב וכן ידרוש כפעם בפעם דברי א' חיים דבריהם היוצאים מהלב ושיכנסו אל הלב וממי שאפשר לו יהוג כמשמעות הרמתית שנשען מעיר לעיר ולמד לישראלי הדרך ילכו בה והמעשה אשר יעשון הכל עפ"י הדרך המורשה לנו מרכותינו בעלי תלמוד תלמידי משה רבינו. גם בכתב להוציא חבורים שתוכן יהיו כלימוד מוסר רעת תורה ויראה ולתקין חדרים שלמדו עם תשכ"ר תורה עפ"י המורשה וכן תלמוד תורה וישיבות להרבץ תורה ויראה טהורה עפ"י שיטת המורשה לנו ודרכי חכמים בנחת נשמעים וכן מצאנו בש"ס, שرك לפרקם מוחדים דברו קשות. ובנלמא צרכין לומר דברים נעימים המשוכנים הלב כמו אותם הספרים שהוכרתי ולפעמים גם בספר קו הישר המפחים הקוראים וגם בספר שבט מוסר, הגה"צ הלל ל"ש אמר, "ספר זה עשה אותו לירא שמים". ויש לעורר גם הרבנים הנארים בדברים של שיסדו מקומות נקיהות וירחקו ממאלות אסורות שהגה"צ בעל נטע שורק ו"ל אמר תחלה התקון היא בהמאלוות שלא לטמת ח"ז"ו הלב ויתנהגו בקדשה ובטהרה ואו יקיים ה' וזרקי עליהם מים טהורם וטהורתם ועשית את אשר בחוקותי תלו"ו ויקיים, "ומלא הארץ דעת את ה' כמים לים מכיסים" אמן.

והנני בקורת הכבור ובאה"ר ידידו.

יונתן שטייף

— נא —

שמעאל יודע פאנגעט
בחגהייך מורה זצלה"ה
אב"ד דק"ק דעשה יציו

ביה, ברוקליין, כי לפ' והתהוותם, תשל"ג לפ'
שופט"ים לאחובי, יודי רבר החוי"ב מו"מ כתורה וירא שמיים מרבים בשית' מורה שלום יודא גראס נ"י שליט"א בעמ"ס נפש ישעי.
אחרשה"ט ביר מה יפו פערן. כאמור שפר להפץ קול צופיה, נגד המפרשים פשר, ככל עניין כשרות, להאכיל לרבים מאכלות אסורות. אבל מני התרים מסבירות עקרונות. ומליעים בדברי חכמוני ובmulotivo התרומות ז"ר יפ"ת כ"ה מורה שלעוזינגער נ"י בצייריך יע"א.
אחדה"ט אגרתו מעולפת ספרים קבלתי ע"ג בשעה קדושה ודבריו צשו רושם גדול לבני ואכפלי מה שאמרתי לככ' הדרתו פה אל פה שאין כוחינו אלא לעורר בדברי מוסר בפה ממש בכל מקום האפשר ולעוזר הרבנים וליושבי על מדין כל רבי במקומו לימד דברי תורה לפני היזבור ספרים הקדושים כמו מסילת ישרים מנורת המאור חווה"ל פלא יועץ

שמעאל יודע פאנגעט

בעה"ש, ה' תשרי תש"ג, ציריך.
לכבוד הרב הגאון וכוכ' כקש"ת ר' יהונתן שטייף שליט"א.
שאלת בדבר בטחון הקהילות בארץ ובגולה.

מאי חרב בית מקדשו וגלוינו מארצנו התאמנו להקים מחדש קהילות ישיבות קדשות בגולה, ואמנם עליה בידינו לבנות קהילות למן מגבל בכל, בספרד, בצפון ובתימן ובعود ארצות רבות. אבל לאחר זמן מסוים התחוללו נזירות והשמדות חדשות, אמנם לא בכל ולא על עם ישראל כולם, אלא עם חדשות אלה נחרבו ללא רחם ושארית הפליטה ניטה להבנות במקומות אחרים. כך ה' הדבר חזר חלילה פעם בפעם, ונינתן לומר שכל הקהילות ישנות נחרבו. ולא רק בגולה אלא גם אלה שנבנו בארץ ישראל אף הן נחרבו. הנה על פי ההגיון והיושר מהותה הרבנים ופרנסי הקהילות היב למדוד לך מן העבר המר, ומכיון שראו כמה פעמים שהקהילות הישנות נחרבו באופן אכזרי, מן הוצרך ה' להתוכנן בדבר תיכף שהתחילה להקים קהילות חדש ולחשוב מחשבות שלא יחרבו. אבל אכזריתנו הזינחו לעשות את הדבר החינוי הזה. הנה עתה בדורנו אנו עבר علينا חורבן חדש, שואה אומה ונוראה מאין כמותה. בדור זה נחרבו אף קהילות וישיבות קדשות. שארו רק שרדים מעטים ושארית הפליטה עומדת להקים מחדש קהילות חדשות במקום אחר. אין ספק בדבר שכבר הגעה העת שנולד מנסין העבר, שהרי אין טעם לבנות קהילות וישיבות ששוב יחרבו ח"ו. כבחד"ג ידוע, קיבלתי עלי לומר את הדבר הזה בתור נדר, בעת שככ' ובני משפחתו היו בקרה גדולה ועתה שאלתי היא להורות מה לעשות כדי שהקהילות אלה שנבנה עתה בע"ה, יהיו דבר המתקיים עד בית גואל צדק בכ"א.

בכבוד רב
מנחם שלעוזינגער

והנה התשובה:

י"א תשרי תש"ג יאטענבערג יע"א.
שופט"ס לכ' ידיין המוכתר בנימוסין ונודע לשם ולהפארת ביראותו ובmulotivo התרומות ז"ר יפ"ת כ"ה מורה שלעוזינגער נ"י בצייריך יע"א.
אחדה"ט אגרתו מעולפת ספרים קבלתי ע"ג בשעה קדושה ודבריו צשו רושם גדול לבני ואכפלי מה שאמרתי לככ' הדרתו פה אל פה שאין כוחינו אלא לעורר בדברי מוסר בפה ממש בכל מקום האפשר ולעוזר הרבנים וליושבי על מדין כל רבי במקומו לימד דברי תורה לפני היזבור ספרים הקדושים כמו מסילת ישרים מנורת המאור חווה"ל פלא יועץ

כל שהוא מביבת קלות דעתו והתרשלות ידו לזרוק מעל השלחן הדומה לטובח וריקה תמה הנונה וכשרה לשיג תה"ק ונראית לכל הצדדים ולא בתירוצים שונים טעמים כמוסים רק בפיו ולבו שין כדי שיתකל האמת על לב כל השומע מכל מי שאמרו ואמת יהנה הכו והנגולות הללו לנו ולבנינו הוא עד עולם, כי לא תשכח תה"ק מפני זרעם וזה עד סוף כל הדורות.

והנה בבוד האברך החשוב הנזכר עט ונפשו בכפו לדחות פעליו בלבך דבר הטורדו והשליך מנגד אחריות בני ביתו אשר היהם הגשמי תליין בו וואהו בידו הבל התעוורנות קיוס תה"ק ותהי למיטה בכספי להחות לבבות ישראל לקללה על מלבות שבוט שלימה, ועל מצות השיתות ברה, והן דברי הספר הזה מאירות את העינים להאיר להם את הדרך ישבון אור תה"ק בחיי הנשטי על יסוד חי הרוחני فهو היטיב בחבל ספירים הקדושים על נילוי בקבוק ועמו כי והב שנמשלה לחט תה"ק רצפת בחט וSSH דבק הוק ומטקיים ליראת הшибירות, ובמנון רק ממי שיש לו נאמנות וכל מה שיש לו בבית מטבחו חתיכ במושנקא דרבנן טורי הוראות ביישרל, אשר על פיהם יצא ועל פיהם יבוא כל דבר העוכר דרך פה ולשון וברכה תחלח וسوف להשית אל אהרון וראשון, אז ותבואנה אל קרבנה אוכל קמעא מעט מועיר אך ורק מה שעשה ומותר ע"פ תה"ק והוא מטבחן בבני מיעים בלי יסורים והלאים רעים, והיתה להם ולזרען אחריות דורות ישראל ויראי השיתות ימוציא את אבותיהם לעולמי עולמים אפיו, בשיטותיהם בגינוי מרותם ושפטותיהם בAKER דובבים גנט או לעד עופת צדקהם וזכותם מגנת ומצלת על כל דורותיהם העתידיים.

והנה בבוד האברך החשוב הנזכר ברוב ענותנותו פנה אל תפלת העරער במוני היטל והנסבר להסבירים על יהו, ואני עכדא דקוושא בריך הוא דבגידנא קמי' ומקמי' דאוריותא קדישא בלב עינן ויעזן, הנה לבען המכז' הנזהלה של זכות הרובים להרכותם בבוד שיטים ומ"ע הבאה מבכל לאו ברוך הוא אשר יקים את דברי התורה הקדושה לעישות אותה הלילה לי לדחות בקשתו, אפילו אם ישיחו ביי יושבו שעריה תה"ק, ונגינות שותי שכר ויין תה"ק לשאול באוכל למו הנם הרב פאראד בנבאים וכי נס הוא משרי המכסים, ותשובי בצדיה, הנה שמשתי פני כהلمיש למשען האזר ישראל וגואלו יתברך שמו למשען פים נאמנים של תה"ק וקיומה להיות לכיה"פ נטפל לעושי מצוה

שמעון זאב מיללעך

אב"ר דקה"ז ארגד י"ז
נעם ח"פ קה"ז ברוקלין י"ז

בעוזריה"

לכון בנים שמעו לי הנו מפעלות איש צעיר לימיים, הובר היבורים מהובמים, נודע בשעריהם לונגה וסוכה את הרבים, בבוד יידיד נפשי הבהיר האברך החדש מובלג בהפלגת הרים נגבונם, יראת השיתות על פניו נראת מבהו ושו' מבענין, בש"ת בז"ה ש"ל"ו יודה ש"ט"א למשחת נזוליות (גראסט) ואשר העיר השיתות את לבנו הטע והתפה ואת רוחו חברה והנקה האמונה עליו תורה הקדושה לעיר על שלחן תמיד של לומדי וsemester תוה"ק להם הנסי שיט לו פניות לאבן ולבאן חן לוזה תה"ק והן לרוח ור"ש ושניתה דזואן וא"ז בזוניה אהת בפְרוּ חנמא, לעורר את רוח הבריות ולקראב את הלבבות אל אבינו שבשמיים מליל' להתגאל במאכלות האסורים אשר עד כמת הפלגנו ח"ל בעונש העבירה הזאת אמרה ו"ל עכ"ס האבל שקטם ורטשיס הכל נזיעיו שעוד הדיעו ח"ל עה"פ נטמתה בס א"ת נטמתה אלא נטמתה בס ט בטאלות האבירות מטכטט את הלב ואין זוכה להשגת תה"ק ויר"ש אמיהית במנוא באביה בספה"ק.

ומי שאינו שומר פין וחשנו, ואמת וכשרות לא יתגנה חכנו, ואפילו אם לדודי' עיטה מהיצה המפסקת ומבדלת בין חיינו הנאכלת בין חדו' אשר לא תאכל, אבל לאחרני לא, ולא רשות הרבים מפסקת אותו מסלק עצמו לצדדין שלא הנאת גורנו, לכבד את השיתות יוצרו וקינו מגרונו, לעסוד על המשמר לעורר את חבירו בזהירות יתרה לשבור נפשו וגונו מכל דבר המפסק וחוץ בין זינו קונו יעזרו וכוראו ית"ש במקומות שהוא עצמו צרך לאו: דבר להרחק עצמו בצע"ט שעריו פרישות את כל דבר האסור לנו ע"פ תה"ק ולהרחק בבל אמרצי בהו מהבל פין את כל מה שנאסר לנו מפני הגבורה איש כוח אשם הוא בנכשע, והזחה לו נס אחריות ורעו שלא ימעדו רגליים בצעדי תה"ק ודרכיו השיתות המחויבים עלינו מאבותינו ואבות אבותינו אשר קיימו וקבעו עליהם עיל ורע: לא יעבד הלילה אפיו העברה

להזכיר גם שמי היל על דבר שבקדושה זו, ובוותר שמקובל בשם
רבנן הנאה"ק הנב"ז וצ"ל שעל כספים פאלו ממשמים כבר הסכימו
עליהם, ובזה אשיב הורפי דבריו עפקי לבני ואשר לענ"ד לכל אהבי
השיות ולומדי תורה"ק לבאו"א לפי ערכו ובבוזו אמרו.

ואנו תפלת אל אבינו شبשטים עבד הכהן הנבاهי שיקובל על כל
עין הרואה תום ווושר לבנו של האברך החטוי הנזכר בעל
מהברון, אשר כל בוגנתנו לזכות אהיו עמו, ותהוקנה ידיו לעשיות
היל בתודה"ק ואיזון שימעת ומשמעת תוכחת מוסר בקרוב הימים תלין
ברב טוב הצפונ' למזרקי רביים בכינוכים כחף לבנו ונפשו הטהורה
עד ביאת גוא"צ ברינה ב"ב א"מ.

בזה דברי פה המדבר אל בבז אהבי השיות ולומדי תורה"ק משכו
וקחו לכמ' את הכהן הוות בכב' מלא ברוח נדיבה ובנפש הפיצה
להניה ברבה אל תנך בתיכם והשיות עמנו ועטכם.

והנני באעה"ה יום ח' לפ' נפש כי תקריב ב"ח אדר שנת
תשכ"ז לפ"ק פה ברוקלון יצ"ג.

הק' שמעון זאב מיללער

